

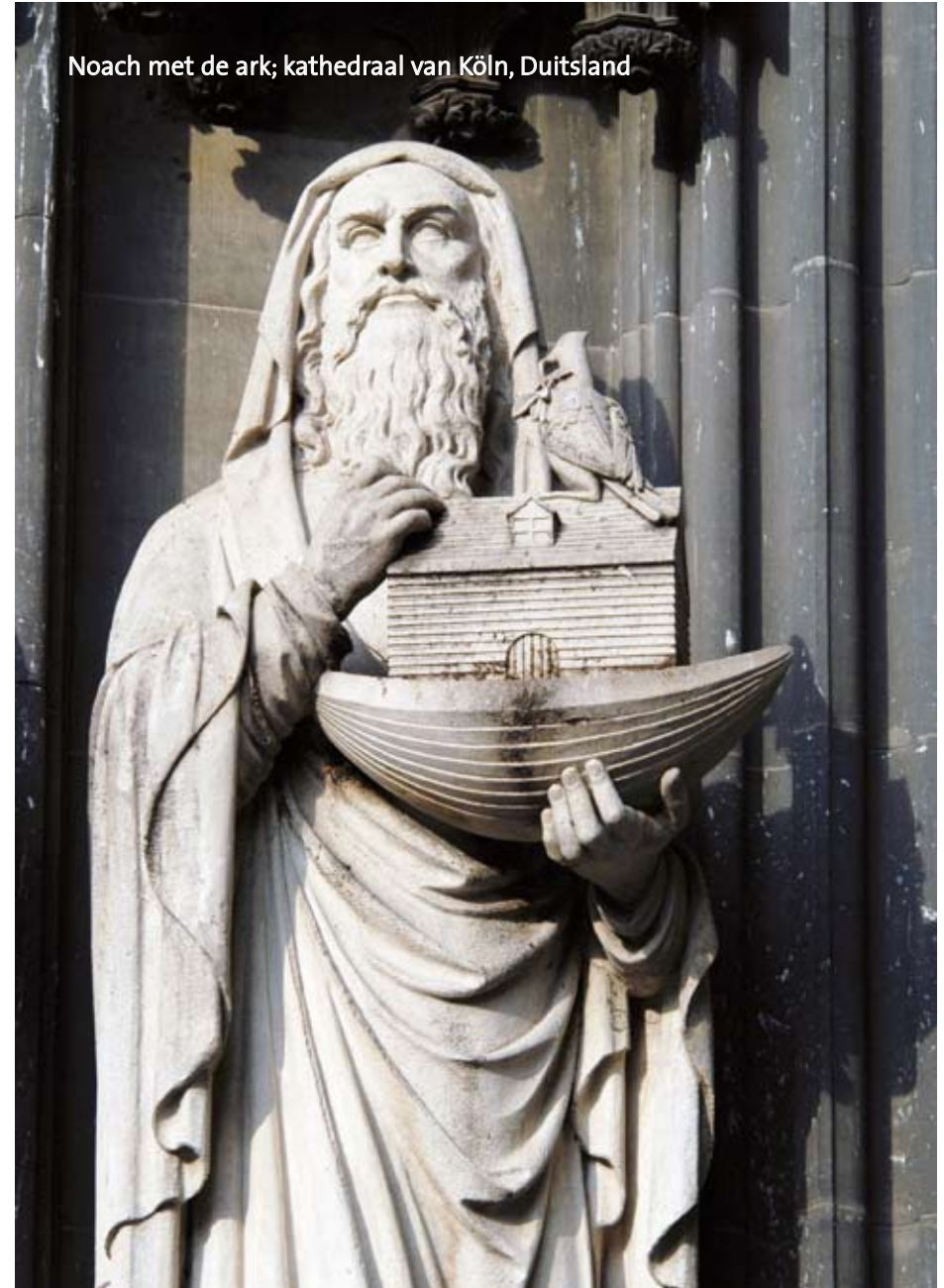
Noach en de Ark

En hij liet een raaf uit, die dikwijls heen en weder ging, totdat de wateren van boven de aarde verdroogd waren. Daarna liet hij een duif van zich uit, om te zien, of de wateren gelicht waren van boven den aardbodem.

*De geestelijke betekenis
van de ark van Noach*

Noach met de ark; kathedraal van Köln, Duitsland

Noach en de Ark

De tekst is geschreven door Hilbrand A. Henstra
van Stichting Beréa Drachten.
www.hetgetrouwewoord.nl

Voor deze uitgave is gebruik gemaakt van de tekst
van de Statenvertaling.

© 2008 Vlichthus Bijbelinformatie - Oss

De eeuwige verlossing is "in Christus Jezus". Men zou ook kunnen zeggen: behoudenis is er in de ark. "In de ark zijn" is een beeld van "in Christus zijn". Dat is een onlosmakelijke verbintenis. 1 Korinthe 1 : 30: *"Maar uit Hem zijt gij in Christus Jezus, Die ons geworden is wijsheid van God, en rechtvaardigheid, en heiligmaking, en verlossing"*. Voor degenen die in Christus Jezus zijn is geen veroordeling meer. (Romeinen 8 : 1) Indien iemand in Christus is, die is een nieuwe schepping geworden. (2 Korinthe 5 : 17)

Beste lezer of lezeres, bent u reeds in Christus? Hebt u deel aan de heerlijkheid van God door geloof in de Zoon van God? Het is slechts één stap tot Jezus. Hij is de Weg en de Waarheid en het Leven. Alleen door Hem komt iemand bij de hemelse Vader terecht. (Johannes 14 : 6) Geloof in Christus als uw Verlosser, zodat u in de ark (in Christus) behouden bent. Johannes 3 : 36: *"Die in den Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven; maar die den Zoon ongehoorzaam is, die zal het leven niet zien, maar de toorn Gods blijft op hem"*. Door Christus aan te nemen, anders gezegd: door in Zijn Naam te geloven, wordt u een kind van God en bent u uit God geboren. Johannes 1 : 12, 13:

12 *Zovelen Hem aangenomen hebben, dien heeft Hij macht gegeven kinderen Gods te worden, namelijk die in Zijn Naam geloven.*

13 *Welke niet uit den bloede, noch uit den wil des vleses, noch uit den wil des mans, maar uit God geboren zijn.*

Wie in geloof kiest voor Christus, is voor tijd en eeuwigheid behouden en mag nu reeds leven in gemeenschap met God, in de wetenschap dat Hij met ons is.

Noach was God dankbaar voor zijn redding. Hij bouwde een altaar om Hem met brandoffers te eren. Een gelovige mag zijn lichaam (zichzelf) stellen *"als een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande"*, (Romeinen 12 : 1) om daarmee God te dienen. Wie gelooft in Christus, mag geestelijke offeranden opofferen die Gode aangenaam zijn door Jezus Christus. (1 Petrus 2 : 5) Dat wil zeggen: Leven tot Gods eer, in woord en daad. Hebreeëen 13 : 15: *"Laat ons dan door Hem altijd Gode opofferen een offerande des lofs, dat is, de vrucht der lippen, die Zijn Naam belijden"*.

"Maar Noach vond genade in de ogen des HEEREN".

"Noach wandelde met God".

"Maak u een ark van goferhout; met kamers zult gij deze ark maken; en gij zult die bepeken van binnen en van buiten met pek".

"En aldus is het, dat gij haar maken zult: driehonderd ellen zij de lengte der ark, vijftig ellen haar breedte, en dertig ellen haar hoogte".

"Gij zult een venster aan de ark maken, en zult haar volmaken tot een el van boven; en de deur der ark zult gij in haar zijde zetten; gij zult ze met onderste, tweede en derde verdiepingen maken".

"... Met u zal Ik Mijn verbond oprichten; en gij zult in de ark gaan, gij, en uw zonen, en uw huisvrouw, en de vrouwen uwer zonen met u".

"En gij zult van al wat leeft, van alle vlees, twee van elk, doen in de ark komen, om met u in het leven te behouden: mannetje en wijfje zullen zij zijn. Van het gevogelte naar zijn aard, en van het vee naar zijn aard, van al het kruipend gedierte des aardbodems naar zijn aard, twee van elk zullen tot u komen, om die in het leven te behouden".

"En Noach deed het; naar al wat God hem geboden had, zo deed hij".

"En God zegende Noach en zijn zonen, en Hij zeide tot hen: Zijt vruchtbaar en vermenigvuldigt, en vervult de aarde!"

De geschiedenis van Noach wordt beschreven in Genesis 6 t/m 9. Noach staat samen met zijn huisgezin tegenover de gehele mensheid van toen. Noach was een gelovige in zijn dagen. De mensheid van die dagen wordt juist gekenmerkt door ongelof. De ark speelde in het leven van Noach een zeer grote rol, want daardoor werd hij gered. Dé Ark is uiteindelijk de Redding voor een ieder, die gelooft. De Ark is een uitbeelding of type van de Here Jezus Christus, Die onze Redder is. In het vervolg van deze brochure zal dit uiteengezet worden. Eerst zullen we de mensheid in de dagen van Noach wat nader gaan beschouwen. Met name in de eerste verzen van Genesis 6 wordt het karakter van die mensheid geschilderd.

Genesis 6 : 1

1 En het geschiedde, als de mensen op den aardbodem begonnen te vermenigvuldigen, en hun dochters geboren werden,...

Als eerste valt de mededeling op dat er (alleen) dochters geboren werden. We vergelijken dit met Genesis 5 : 4: "*En Adams dagen, nadat hij Seth gewonnen had, zijn geweest achthonderd jaren; en hij gewon zonen en dochteren*". Bij de geslachtslijst tot op Noach (Genesis 5) wordt steeds gezegd dat er zonen én dochters geboren werden. Ook in de lijst van nakomelingen, die in Genesis 10 voorkomt, wordt dit steeds genoemd. Natuurlijk is het mogelijk dat binnen één gezin alleen zonen of alleen dochters geboren worden. In Genesis 6 : 1 staat echter dat aan de gehele mensheid slechts dochters geboren werden. Er worden hier geen "zonen" genoemd. "Dochters" zijn mensen van het vrouwelijke geslacht. Het wijst daarmee op het vrouwelijke. Hier worden alleen de dochters genoemd, hetgeen aangeeft dat het vrouwelijke overheerst. Het vrouwelijke (en daarmee ook de vrouw) is een beeld van de schepping. De Schepper is de Man, Die deze wereld gemaakt heeft. De schepping staat vrouwelijk ten opzichte van God, de Schepper. De schepping zou haar Schepper dienen en eren. De schepping staat echter vijandig tegenover de Schepper. Romeinen 1 : 18-25:

18 Want de toorn Gods wordt geopenbaard van den hemel over alle goddeloosheid, en ongerechtigheid der mensen, als die de waarheid in ongerechtigheid ten onder houden.

19 Overmits hetgeen van God kennelijk is, in hen openbaar is; want God heeft het hun geopenbaard.

welken Mijn Naam aangeroepen is, spreekt de Heere, Die dit alles doet.
18 *Gode zijn al Zijn werken van eeuwigheid bekend.*

In Genesis 9 sluit God een verbond met Noach en geeft als teken de regenboog.

Genesis 9 : 11-13

- 11 *En Ik richt Mijn verbond op met u, dat niet meer alle vlees door de wateren des vloed zal worden uitgeroeid; en dat er geen vloed meer zal zijn, om de aarde te verderven.*
12 *En God zeide: Dit is het teken des verbonds, dat Ik geef tussen Mij en tussen ulieden, en tussen alle levende ziel, die met u is, tot eeuwig geslachten.*
13 *Mijn boog heb Ik gegeven in de wolken; die zal zijn tot een teken des verbonds tussen Mij en tussen de aarde.*

De regenboog is te zien wanneer het regent en tegelijkertijd de zon schijnt. De zon is een beeld van God, (Psalm 84 : 12) want God is licht. Christus is de zon der gerechtigheid. (Maleachi 4 : 2) Hij zal als het Licht verschijnen. (Jesaja 60 : 1, 2) De (regen)boog wordt vaak gezien als een teken van hoop. In feite is het een teken van Gods heerlijkheid. Ezechiël 1 : 28: "*Gelijk de gedaante van den boog, die in de wolk is ten dage des plasregens, alzo was de gedaante van den glans rondom; dit was de gedaante van de gelijkenis der heerlijkheid des HEEREN; ...*". Veel mensen zijn verwonderd over de regenboog als natuurverschijnsel, maar hoevelen beseffen dat die boog ook een uitbeelding is van de heerlijkheid Gods? De mens heeft van nature geen deel aan die heerlijkheid, omdat hij een zondaar is. Romeinen 3 : 23: "*Want zij hebben allen gezondigd, en derven (missen) de heerlijkheid Gods*"; De heerlijkheid Gods krijgt ook gestalte in de Zoon van God, Jezus Christus. Hij is het "Afschijnsel van Gods heerlijkheid". (Hebreeën 1 : 1-3) De levende God geeft ieder mens de mogelijkheid om aan Zijn heerlijkheid deel te krijgen door het geloof in Jezus Christus. Romeinen 3 : 24, 25:

- 24 *En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is;*
25 *Welken God voorgesteld heeft tot een verzoening, door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden, die te voren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods;*

- 20 *Want Zijn onzienlijke dingen worden, van de schepping der wereld aan, uit de schepselen verstaan en doorzien, beide Zijn eeuwig kracht en Goddelijkheid, opdat zij niet te verontschuldigen zouden zijn.*
21 *Omdat zij, God kennende, Hem als God niet hebben verheerlijkt of gedankt; maar zijn verijdeld geworden in hun overleggingen en hun onverstandig hart is verduisterd geworden;*
22 *Zich uitgevende voor wijzen, zijn zij dwaas geworden;*
23 *En hebben de heerlijkheid des onverderfelijken Gods veranderd in de gelijkenis eens beelds van een verderfelijk mens, en van gevogelte, en van viervoetige en kruipende gedierten.*
24 *Daarom heeft God hen ook overgegeven in de begeerlijkheden hunner harten tot onreinigheid, om hun lichamen onder elkander te onteren;*
25 *Als die de waarheid Gods veranderd hebben in de leugen, en het schepsel geëerd en gediend hebben boven den Schepper, Die te prijzen is in der eeuwigheid, Amen.*

Hier staat duidelijk dat de goddeloze mensen God zouden kunnen kennen vanuit Zijn schepping. Op grond daarvan zouden zij Hem behoren te verheerlijken en te danken. In plaats daarvan vereert men echter de schepping zelf. Men eert de schepping bóven de Schepper, Die te prijzen is tot in der eeuwigheid. De schepping, het vrouwelijke, overheerst. In Genesis 6 : 1 wordt gezegd dat er alleen dochters geboren werden. Hiermee wordt de nadruk gelegd op het vrouwelijke, dat in de tijd van Noach blijkbaar reeds overheerste. In Mattheüs 24 : 37-39 staat:

- 37 *En gelijk de dagen van Noach waren, alzo zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen.*
38 *Want gelijk zij waren in de dagen voor den zondvloed, etende en drinkende, trouwende en ten huwelijk uitgevende, tot den dag toe, in welken Noach in de ark ging;*
39 *En bekenden het niet, totdat de zondvloed kwam, en hen allen wegnam; alzo zal ook zijn de toekomst van den Zoon des mensen.*

Dit gedeelte heeft betrekking op de dagen van de wederkomst van Christus. Het wijst ook op het principe van Babel, zoals opgetekend in Openbaring 17 : 1-5:

- 1 *En één uit de zeven engelen, die de zeven fiolen hadden, kwam en sprak met mij, en zeide tot mij: Kom herwaarts, ik zal u tonen het oordeel der grote hoer, die daar zit op vele wateren;*
- 2 *Met welke de koningen der aarde gehoereerd hebben, en die de aarde bewonen zijn dronken geworden van den wijn harer hoererij.*
- 3 *En hij bracht mij weg in een woestijn, in den geest, en ik zag een vrouw, zittende op een scharlaken rood beest, dat vol was van namen der godslastering, en had zeven hoofden en tien hoornen.*
- 4 *En de vrouw was bekleed met purper en scharlaken, en versierd met goud, en kostelijk gesteente, en paarden, en had in hare hand een gouden drinkbeker, vol van gruwelen, en van onreinigheid harer hoererij.*
- 5 *En op haar voorhoofd was een naam geschreven, namelijk Verborgenschap; het grote Babylon, de moeder der hoererijen en der gruwelen der aarde.*

De mensheid van die toekomstige tijd zal dronken worden van de wijn van de hoererij van Babel. De hoererij die hier genoemd wordt, is geen letterlijke hoererij. Hoererij is ontrouw zijn aan de Man, de Schepper. Het wijst op het niet willen dienen van God, Die te prijzen is. Genesis 6 : 1 spreekt feitelijk over een mensheid, die zich niet aan God wil onderwerpen. Daarom worden alleen dochters genoemd. Het is ongetwijfeld ook letterlijk gebeurd, maar het staat zó in het Woord van God vermeld vanwege de overdrachtelijke betekenis.

Genesis 6 : 2

- 2 *Dat Gods zonen de dochteren der mensen aanzagen, dat zij schoon waren, en zij namen zich vrouwen uit allen, die zij verkozen hadden.*

"De dochteren der mensen" is letterlijk "de dochters van Adam". Het woord "schoon" wijst op het knappe uiterlijk van die dochters. De uitdrukking "Gods zonen" komt vaker in de Bijbel voor; met name in het boek Job. In dat boek is sprake van een dag waarop de zonen Gods kwamen om vóór de Heer te staan. Op die dag kwam de satan eveneens. Die gebeurtenis vindt plaats in de hemel. Job 1 : 6 en 2 : 1:

- 6 *Er was nu een dag, als de kinderen (= zonen) Gods kwamen, om zich voor den HEERE te stellen, dat de satan ook in het midden van hen kwam.*

huis Israëls zullen weten, dat Ik, de HEERE, hunlieder God ben, van dien dag af en voortaan". Van die dag af wijst op de dag des Heeren. Israël is weer het volk van God, omdat zij een gelovig volk is. Ezechiël 39 : 29: "*En Ik zal Mijn aangezicht voor hen niet meer verbergen, wanneer Ik Mijn Geest over het huis Israëls zal hebben uitgedoten, spreekt de Heere HEERE".* De Heer zal Zijn aangezicht niet langer voor Zijn volk verbergen. Hij zal Zich aan Israël vertonen. Zij zal de Zoon des mensen zien, komende met de wolken des hemels. (Matthéüs 24 : 30) De Heer verschijnt aan Israël als de Geest over het huis Israëls uitgestort is. Hiervan lezen we in de profetie van Joël 2 : 27, 28, 31:

- 27 *En gij zult weten, dat Ik in het midden van Israël ben, en dat Ik de HEERE, uw God, ben, en niemand meer; en Mijn volk zal niet beschaamd worden in eeuwigheid.*
- 28 *En daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees, en uw zonen en uw dochteren zullen profeteren; uw ouden zullen dromen, uw jongelingen zullen gezichten zien;*
- 31 *De zon zal veranderd worden in duisternis, en de maan in bloed, eer dat die grote en vreselijke dag des HEEREN komt.*

De duif vindt rust. Israël woont in de rust; in het beloofde land.

Genesis 8 : 17-19 beschrijft dat al het overige gedierte uit de ark gaat. Dat is een beeld van de overige volkeren, die hun eindbestemming in het koninkrijk op aarde zullen ontvangen (in de duizend jaren: Zacharia 2 : 11; 8 : 20-23; Jesaja 2 : 2-4). Eerst de raaf (de Gemeente), daarna de duif (Israël) en ten slotte al het andere gedierte (de volkeren). We denken hierbij aan de volgorde in Handelingen 15 : 14-18:

- 14 *Simeon heeft verhaald hoe God eerst de heidenen heeft bezocht, om uit hen een volk (namelijk de Gemeente) aan te nemen door Zijn Naam.*
- 15 *En hiermede stemmen overeen de woorden der profeten, gelijk geschreven is:*
- 16 *Na dezen zal Ik wederkeren, en weder opbouwen de tabernakel van David, die vervallen is, en hetgeen daarvan verbroken is, weder opbouwen, en Ik zal denzelven weder oprichten. (Het herstel van Israël, waarvan David koning was).*
- 17 *Opdat de overblijvende mensen den Heere zoeken, en al de heidenen, over*

de duif een olijfblad in haar snavel heeft. Aan een olijfboom groeien olijven, die olie voortbrengen als ze geperst worden. Olijfolie werd gebruikt om te zalven. Dat is op zich al een beeld van het ontvangen van de Heilige Geest. Het olijfblad is een verwijzing naar de Olijfberg en naar de wedergeboorte van Israël. Bij de aanvang van de dag des Heeren ontvangt Israël de Geest. (Joël 2 : 28-32) Een gelovige wordt beschreven als een groene olijfboom in Gods huis. (Psalm 52 : 10) Het olijfblad in de snavel duidt op het nieuwe leven dat door de Geest aan Israël gegeven zal worden. De goede olijfboom is een uitbeelding van Israël. (vergelijk Romeinen 11 : 24; Jeremia 11 : 16, 17) Toch bleef de duif nog zeven dagen in de ark. (Genesis 8 : 12) Daarna keerde de duif niet terug tot Noach in de ark. Na de zeven jaren van de 70-ste week verloopt nog een periode van 7 jaren met betrekking tot Israël. Hierover wordt gesproken in Ezechiël 39 : 7-9:

- 7 *En Ik zal Mijn heiligen Naam in het midden van Mijn volk Israël bekend maken, en zal Mijn heiligen Naam niet meer laten ontheiligen; en de heidenen zullen weten, dat Ik de HEERE ben, de Heilige in Israël.*
- 8 *Ziet, het komt en zal geschieden, spreekt de Heere HEERE; dit is de dag, van welken Ik gesproken heb.*
- 9 *En de inwoners der steden Israëls zullen uitgaan, en vuur stoken en branden van de wapenen, zo van schilden als rondassen, van bogen en van pijlen, zo van handstokken als van spiesen; en zij zullen daarvan vuur stoken zeven jaren;*

De heidenen worden aangevoerd door Gog, hoofdvorst (letterlijk: vorst van Ros), van Mesech en Tubal. (Ezechiël 39 : 1) Dit verwijst naar Zacharia 14 : 2 (alle heidenen zullen ten strijde verzameld worden tegen Jeruzalem). Vers 8 spreekt over een dag, waarvan de HEERE reeds gesproken heeft. Als we dit in Ezechiël opzoeken, dan blijkt het de dag des HEEREN te zijn. (Ezechiël 30 : 2, 3 en 13 : 5) Die dag luidt enerzijds het oordeel in voor de heidense volkeren en anderzijds het begin van het herstel van Israël. Alle oorlogstuig van de heidense volkeren die het beloofde land en Jeruzalem verwoest hebben, maar daar ook aan hun einde gekomen zijn door de wederkomst van Christus, zal gebruikt worden als energiebron. De naar het beloofde land teruggekeerde Israëlieten zullen ervan zeven jaren kunnen stoken. Bovendien zullen ze zeven maanden nodig hebben om het land te reinigen van de lijken van de gesneuvelde soldaten. (Ezechiël 39 : 12-16) De duif komt niet terug. Israël blijft in het beloofde land wonen. Ezechiël 39 : 22: *"En die van het*

- 1 *Wederom was er een dag, als de kinderen (= zonen) Gods kwamen, om zich voor den HEERE te stellen, dat de satan ook in het midden van hen kwam, om zich voor den HEERE te stellen.*

"Zonen Gods" is hier de aanduiding van geestelijke wezens. Het is een omschrijving voor engelen. Job 38 : 7: *"Toen de morgensterren te zamen vrolijk zongen, en al de kinderen (= zonen) Gods juichten."* Het gaat hier om de engelen die God geschapen heeft toen de hemelen en de aarde tot stand gebracht werden. Een en ander wordt nog verduidelijkt in de geschiedenis van de drie vrienden van Daniël. Sadrach, Mesach en Abed-Nego werden gebonden in de oven met het brandende vuur geworpen, omdat zij niet wilden buigen voor het gouden beeld van koning Nebukadnézar. Daniël 3 : 25-28:

- 25 *Hij (Nebukadnézar) antwoordde en zeide: Ziet, ik zie vier mannen, los wandelende in het midden des vuurs, en er is geen verderf aan hen; en de gedaante des vierden is gelijk eens zoons der goden (= een zoon van God).*
- 26 *Toen naderde Nebukadnézar tot de deur van den oven des brandenden vuurs, antwoordde en sprak: Gij Sadrach, Mesach en Abed-Nego, gij knechten des allerhoogsten Gods! gaat uit en komt hier! Toen gingen Sadrach, Mesach en Abed-Nego uit het midden des vuurs.*
- 27 *Toen vergaderden de stadhouders, de overheden, en de landvoogden, en de raadsheren des konings, deze mannen beziende, omdat het vuur over hun lichamen niet geheerst had, en dat het haar huns hoofds niet verbrand was, en hun mantels niet veranderd waren, ja, dat de reuk des vuurs daardoor niet gegaan was.*
- 28 *Nebukadnézar antwoordde en zeide: Geloofd zij de God van Sadrach, Mesach en Abed-Nego, Die Zijn engel gezonden, en Zijn knechten verlost heeft, die op Hem vertrouwd hebben, en des konings woord veranderd, en hun lichamen overgegeven hebben, opdat zij geen god eerden noch aanbaden, dan hun God.*

De drie vrienden van Daniël kwamen ongedeerd uit de vurige oven. Zij verbranden niet, maar er verscheen ineens een vierde persoon, die omschreven wordt als "een zoon van God" (vers 25) en als "Zijn engel". (vers 28) Een zoon Gods is een engel. Engelen worden "zonen Gods" genoemd. Dit geeft aan dat God Zich in hen gebouwd heeft. Het Hebreeuwse woord voor "zoon" ("ben") is namelijk nauw ver-

want met het werkwoord "bouwen" ("banah"). Deze engelen zijn door God voortgebracht bij de totstandkoming van hemel en aarde. (in Genesis 1 : 1) Engelen zijn hemelse, geestelijke wezens. Zij zagen dat de dochteren van Adam zeer knap van uiterlijk waren. Deze engelen werden tot deze dochters aangetrokken. Zij hebben uit deze dochteren vrouwen verkozen en tot zich genomen. In het Nieuwe Testament lezen wij een commentaar op deze gebeurtenis. 2 Petrus 2 : 4, 5:

- 4 *Want indien God de engelen, die gezondigd hebben, niet gespaard heeft, maar, die in de hel (Grieks: tartarus) geworpen hebbende, overgegeven heeft aan de ketenen (of: putten) der duisternis, om tot het oordeel bewaard te worden;*
5 *En de oude wereld niet heeft gespaard, maar Noach, den prediker der gerechtigheid, zijn achtstal bewaard heeft, als Hij den zondvloed over de wereld der goddelozen heeft gebracht;*

Het zondigen van deze engelen wordt in 2 Petrus 2 rechtstreeks in verband gebracht met de gebeurtenissen in de dagen van Noach. Deze engelen hebben uiteraard tegen God gezondigd. Daarom heeft God hen geoordeeld en hen in de tartarus geworpen. "Tartarus" komt verder niet in de Bijbel voor, maar wel in de Griekse mythologie. Aangezien het Woord van God dit woord gebruikt, onderschrijft de Bijbel daarmee de betekenis die "tartarus" in de mythologie heeft. Volgens de Griekse mythologie is de tartarus een onderaardse diepte, waarin de Titanen gevangen worden gehouden. Zij ondergaan aldaar hun straffen vanwege een ernstig vergrijp tegen Zeus, de oppergod. Dit gegeven is uiteraard een verbastering van hetgeen in het Woord van God vermeld is. De oppergod is in werkelijkheid de God die tevens de Schepper is. De Titanen waren in realiteit de zonen Gods, de engelen. Ook in de brief van Judas vinden wij een commentaar op de handelswijze van deze engelen. Judas : 6: *"En de engelen, die hun beginsel niet bewaard hebben, maar hun eigen woonstede verlaten hebben, heeft Hij tot het oordeel des groten dags met eeuwige banden onder de duisternis bewaard"*. Hier is sprake van engelen, die hun beginsel niet bewaard hebben. Het Griekse woord "archè", dat hier met "beginsel" is vertaald, heeft twee betekenissen. De eerste betekenis is inderdaad "begin" of "oorsprong". Zij hebben hun verheven staat, die zij als engelen hadden, achter zich gelaten. De tweede betekenis is "overheid". (o.a. Kolossenzen 2 : 10) Dé overheid boven de engelen is natuurlijk God Zelf.

tot een vruchtbaar veld worden, en het vruchtbare veld zal voor een woud geacht worden.

- 16 *En het recht zal in de woestijn wonen, en de gerechtigheid zal op het vruchtbare veld verblijven.*
17 *En het werk der gerechtigheid zal vrede zijn; en de werking der gerechtigheid zal zijn gerustheid en zekerheid tot in eeuwigheid.*
18 *En mijn volk zal in een woonplaats des vredes wonen, en in welverzekerde woningen, en in stille geruste plaatsen.*

Vers 13 en 14 beschrijven de verwoesting van het land van Israël. Daar komt een einde aan als de Geest uit de hoogte over Israël uitgegoten wordt. In Joël 2 : 28-31 wordt over die uitstorting van de Geest over Israël gesproken in relatie tot de aanvang van de dag des HEEREN. Deze dag begint met de tekenen in de zon, de maan en de sterren. (o.a. Lukas 21 : 25; Joël 3 : 14, 15) Volgens Matthéüs 24 is dit direct na de grote verdrukking over de Joodse staat. Matthéüs 24 : 29: *"En terstond na de verdrukking dier dagen, zal de zon verduisterd worden, en de maan zal haar schijnsel niet geven, en de sterren zullen van den hemel vallen, en de krachten der hemelen zullen bewogen worden"*. Dan begint ook het herstel van Israël. Zij zullen gerustheid en zekerheid kennen en in stille geruste plaatsen wonen in het beloofde land. Israël vindt pas rust als de Geest over het volk uitgestort wordt. Israëls wedergeboorte is het gevolg van haar bekering.

Er verliepen nog zeven dagen. (Genesis 8 : 10) Toen werd de duif opnieuw uitgelaten uit de ark. Zij kwam tegen de avondtijd terug met een afgebroken olijfblad in haar snavel. Deze zeven dagen zijn een beeld van de zeven jaren van de 70-ste jaarweek, (Daniël 9 : 27) die volgt op de opname van de Gemeente. Een dag kan staan voor een jaar. (Numeri 14 : 34; Ezechiël 4 : 6) De Hebreeuwse woorden voor "avondtijd" komen we ook tegen in Zacharia 14 : 7: *"Maar het zal een enige dag zijn, die den HEERE bekend zal zijn; het zal noch dag, noch nacht zijn; en het zal geschieden, ten tijde des avonds, dat het licht zal wezen"*. Dit vers staat in de context van de wederkomst van de Heer op de Olijfberg (Zacharia 14 : 4, 5) en in relatie tot de komst van de "dag des HEEREN". (Zacharia 14 : 1) De dag des HEEREN breekt aan na de grote verdrukking, (Matthéüs 24 : 29) aan het einde van de 70-ste jaarweek. Dan zal Israël tot leven komen, omdat zij de Naam des HEEREN zal aanroepen. Zij wordt wedergeboren en ontvangt de Heilige Geest. Dan is ook te begrijpen dat

is. Matthéüs 24 : 32 spreekt over die uitbottende vijgeboom. Vlak voor dat vers staat vermeld dat de Zoon des Mensen met grote kracht en heerlijkheid is wedergekeerd met de wolken des hemels (op de Olijfberg). Dit alles in relatie tot wat volgt op de toekomstige grote verdrukking over de Joodse staat. (Matthéüs 24 : 29, 30) De Heer als de Liefste (Geliefde: Hooglied 2 : 10) nodigt Israël ("Mijn Vriendin", "Mijn Schone", "Mijn duive") uit om tot Hem te komen. Zij bevindt zich in de kloven der steenrots (= sela). In Sela (de rotsvesting Petra) zal het gelovig overblijfsel van Israël bewaard en verzameld worden.

In de geschiedenis van Noach vond de duif eerst nog geen rust. Later wel. Jeremia 30 : 24 en 31 : 1, 2:

24 De hittigheid van des HEEREN toorn zal zich niet afwenden, totdat Hij gedaan, en totdat Hij daargesteld zal hebben de gedachten Zijns harten; in het laatste der dagen zult gij daarop letten.

- 1 Ter zelfder tijd, spreekt de HEERE, zal Ik allen geslachten Israëls tot een God zijn; en zij zullen Mij tot een volk zijn.*
- 2 Zo zegt de HEERE: Het volk der overgeblevenen van het zwaard heeft genade gevonden in de woestijn, namelijk Israël, als Ik henenging om hem tot rust te brengen.*

De raaf (Gemeente) had kennelijk rust gevonden, maar de duif (Israël) nog niet. Vers 2 vermeldt dat Israël genade vindt als de Heer heengaat om haar tot rust te brengen. Hij zal voor hen komen. Dat is bij de wederkomst van de Heer voor Zijn volk. De Heer komt aan het einde van de 70-ste jaarweek op de Olijfberg en gaat daarna naar Sela om Israël te ontmoeten. Dan is er sprake van rust. Dan breekt het nieuwe verbond voor Israël aan. (Jeremia 31 : 31) In Jesaja 32 staat ook een profetie over die toekomstige rust voor Israël. Jesaja 32 : 13-18:

- 13 Op het land mijns volks zal de doorn en de distel opgaan; ja, op alle vreugdehuizen, in de vrolijk huppelende stad.*
- 14 Want het paleis zal verlaten zijn, het gewoel der stad zal ophouden; Ofel en de wachttorens zullen tot spelonken zijn, tot in der eeuwigheid, een vreugde der woudezelen, een weide der kudden.*
- 15 Totdat over ons uitgegoten worde de Geest uit de hoogte; dan zal de woestijn*

In Judas wordt ook aangegeven op welke wijze deze engelen hun beginsel niet bewaard hebben. Zij hebben namelijk hun eigen woonstede verlaten. Het woord "woonstede" komt nog eenmaal in de Schrift voor, namelijk in 2 Korinthe 5 : 2.

- 1 Want wij weten, dat, zo ons aardse huis dezès tabernakels gebroken wordt, wij een gebouw van God hebben, een huis niet met handen gemaakt, maar eeuwig in de hemelen.*
- 2 Want ook in dezen zuchten wij, verlangende met onze woonstede, die uit den hemel is, overkleed te worden.*

Dit gedeelte spreekt over de gelovigen van de Gemeente, het Lichaam van Christus. Wij als gelovigen verlangen ernaar om ons oude, aardse lichaam af te leggen en met onze woonstede uit de hemel overkleed te worden. Uit dit vers blijkt dat "woonstede" de omschrijving is voor een hemels lichaam. Deze betekenis heeft het woord ook in Judas vers zes. De zonen Gods hebben hun hemelse lichaam verlaten. Deze engelen hebben in een menselijke gedaante gemeenschap gehad met de dochteren der mensen. Op grond daarvan heeft God hen veroordeeld en in de tartarus opgesloten. Zij blijven daar tot de grote dag, waarop het oordeel definitief over hen wordt uitgesproken, zoals in Openbaring 20 : 11-15 vermeld wordt. Dit is het oordeel voor de grote witte troon. De zonen Gods uit Genesis 6 zijn engelen die hun beginsel hebben verlaten. Zij gingen in tot de dochteren der mensen. Zij hadden gemeenschap met een mensheid die op het vrouwelijke gericht was. De mensheid was op de aardse dingen, op deze schepping, gericht en wilde God niet als Schepper erkennen en Hem evenmin vereren. Daarom wordt deze mensheid in 2 Petrus 2 : 5 "goddeloos" genoemd. Dit blijkt eveneens uit Genesis 6 : 5.

Deze gevallen engelen hebben gemeenschap gehad met de dochteren van Adam. Zij hebben hun hemelse lichaam afgelegd en zich in een menselijk lichaam vertoond. Dit is op zich niet zo vreemd, want dit staat zelfs van de Heer vermeld. Genesis 18 zegt dat Abraham bezoek kreeg van drie mannen. Het bleek de HEERE te zijn, in gezelschap van twee engelen. (Genesis 18 : 2, 16, 17) Deze twee engelen gingen later op pad naar Sodom om Lot te bewaren voor de aanstaande verwoesting. (Genesis 19 : 1) Bovendien verscheen de Engel des HEEREN regelmatig in een menselijke gedaante aan diverse personen. (zie o.a. Richteren 6 : 12; 13 : 13-18) De engelen die in Genesis 6 genoemd worden, zijn ontrouw geworden. Zij

behoorden gediensdige geesten te zijn, (Hebreeën 1 : 13, 14) die God dienden. In plaats daarvan hebben zij hun geestelijke lichaam afgelegd en een menselijk lichaam aangenomen. In die hoedanigheid hebben zij gemeenschap gehad met de dochteren van Adam.

Genesis 6 : 3

3 *Toen zeide de HEERE: Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met den mens, dewijl hij ook vlees is; doch zijn dagen zullen zijn honderd en twintig jaren.*

De Heer zag wat er gebeurde en het was niet goed in Zijn ogen. Er vond immers gemeenschap plaats tussen ontrouwe engelen en een ongelovige mensheid. De engelen en de mensheid zouden God behoren te dienen. Het woord dat hier met "twisten" vertaald is, kan ook met "oordelen" vertaald worden. Letterlijk staat er in Genesis 6 : 3: *"Toen zei de HEERE: Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten/ oordelen met de mens, in hun afdwalen; hij is vlees en zijn dagen zullen zijn honderd en twintig jaar"*. De mens is vlees. Hij is vergankelijk. De vergankelijke, sterfelijke mens zou een heilig ontzag voor de Eeuwiglevende God behoren te hebben. Daarentegen wandelt hij in ongeloof. Het werkwoord (Hebreeuws: shaagag) dat hier met "afdwalen" is vertaald, komt vaker in het Woord van God voor. Een sprekend voorbeeld staat in Psalm 119 : 67: *"Eer ik verdrukt werd, dwaalde ik, maar nu onderhoud ik Uw Woord"*. Als wij dit vers goed bekijken, is de conclusie dat "dwalen" gelijk is aan "het niet onderhouden van het Woord van God". Psalm 119 : 10 zegt: *"Ik zoek U met mijn gehele hart, laat mij van Uw geboden niet afdwalen"*. De mensheid in de tijd van Noach zocht de HEERE helemaal niet; zij deden enkel wat goed was in hun eigen ogen. Vanwege het steeds verder afdwalen van de mens wilde God een oordeel over die mensheid brengen.

De dagen van de mens zullen 120 jaar zijn. Sommigen leggen op basis hiervan uit dat de maximale leeftijd van de mens sinds de zondvloed 120 jaar zou zijn. Dit is onjuist, want de mens werd na de zondvloed veel ouder. Abraham, Izak en Sarah leefden honderden jaren later en zijn ouder geworden dan 120 jaar. De hier genoemde 120 jaren wijzen op de tijd die Noach kreeg om de ark te bouwen. Hij kreeg hiervoor 120 jaar. In die tijd had de mensheid tevens de gelegenheid om tot geloof te komen. Het getal 120 heeft uiteraard een betekenis. 120 = 10 x 12. Het getal "tien" heeft in de Bijbel met het Woord van God te maken. Bijvoorbeeld

zij zelf geen kennis had, is het priesterambt haar ontnomen. (Hosea 4 : 6) Jona kwam in de zee terecht, in een grote vis. Hij was drie dagen en drie nachten in de buik van de vis. Dat is een Hebreeuwse uitdrukking voor "na twee dagen en op de derde dag". De Here Jezus sprak tot Zijn ongelovige, maar wel religieuze Joodse tijdgenoten over het teken van Jona. (Matthéüs 12 : 38-40) Dat luidt: *"Want gelijk Jonas drie dagen en drie nachten was in den buik van den walvis, alzo zal de Zoon des mensen drie dagen en drie nachten wezen in het hart der aarde"*. De Zoon des mensen stond op ten derden dag. De geschiedenis van Jona is vooral een beeld van Israël, dat in de wateren kwam (onder de volkeren verstrooid werd) en toch weer tot leven zal komen op de derde dag. Hosea 6 : 1-3:

- 1 *Komt en laat ons wederkeren tot den HEERE, want Hij heeft verscheurd, en Hij zal ons genezen; Hij heeft geslagen, en Hij zal ons verbinden.*
- 2 *Hij zal ons na twee dagen levend maken; op den derden dag zal Hij ons doen verrijzen, en wij zullen voor Zijn aangezicht leven.*
- 3 *Dan zullen wij kennen, wij zullen vervolgen, om den HEERE te kennen; Zijn uitgang is bereid als de dageraad; en Hij zal tot ons komen als een regen, als de spade regen en vroege regen des lands.*

De HEERE zal tot Israël komen als die derde dag is aangebroken. Dat is de wederkomst van de Here Jezus Christus op de Olijfberg, (Zacharia 14 : 4, 5) samen met Zijn heiligen (de Gemeente). Het gaat hierbij om dagen van duizend jaren; volgens 2 Petrus 3 : 8. In de toekomst zal een gelovig Israël het evangelie van het Koninkrijk prediken aan de volkeren. (vergelijk Jesaja 43) Een ander voorbeeld van de duif staat in Hooglied 2 : 13, 14:

- 13 *De vijgeboom brengt zijn jonge vijgjes voort, en de wijnstokken geven reuk met hun jonge druifjes. Sta op, Mijn vriendin! Mijn schone, en kom!*
- 14 *Mijn duive, zijnde in de kloven der steenrotsen, in het verborgene ener steile plaats, toon Mij uw gedaante, doe Mij uw stem horen; want uw stem is zoet, en uw gedaante is liefelijk.*

De vijgeboom bloeit en brengt vrucht voort. Dat geldt ook voor de wijnstokken. De vijgeboom en de wijnstok zijn een beeld van Israël als natie. (Hosea 9 : 10) Jonge vijgjes en druifjes zijn de gelovigen van het volk Israël, dat wedergeboren

zich niet aan God wil onderwerpen en daarom ten dode veroordeeld wordt.

Soms wordt de raaf alleen gezien als een symbool van de dood en het verderf, omdat hij zwart is. Dat is een eenzijdige benadering. Het oordeel dat de raven (Gemeente) brengen, leidt voor de goddelozen wel tot de dood, maar dat wil nog niet zeggen dat ze zelf staan voor de begripen dood en verderf. Anderen noemen de zegswijze: "stelen als de raven". Daarvoor zou ik willen wijzen op Openbaring 16 : 15, waar de Heer van Zichzelf zegt: *"Ziet, Ik kom als een dief. Zalig is hij, die waakt en zijn klederen bewaart, opdat hij niet naakt wandele, en men zijn schaamte niet zie"*. Een dief neemt het belangrijkste bezit weg. Wie in de dagen van de wederkomst van Christus geen gelovige wil zijn, verliest het belangrijkste dat hij bezit: zijn leven. Spreuken 30 spreekt over raven (meervoud) der beek (daar waar het stromende, levende water is; als beeld van de Heilige Geest. (Johannes 7 : 38, 39) De profeet Elia was bij de beek Krith en werd van Godswege 's morgens en 's avonds gevoed door de raven met brood en vlees. (1 Koningen 17 : 4, 6) Dat strekte tot leven. Raven staan hier in verband met "leven". Dit doet ons denken aan het Brood des levens, (Johannes 6) dat de Here Jezus ook omschrijft als Zijn vlees. Hij zei: *"Die Mijn vlees eet, en Mijn bloed drinkt, die heeft het eeuwige leven; en Ik zal hem opwekken ten uitersten dage"*. (Johannes 6 : 54)

De raaf is de eerste die uit de ark is gegaan. Hij komt als het ware in een nieuwe wereld terecht. Dit is een beeld van de eerstelingen die in Christus hun erfenis binnengaan: de Gemeente. Die gaat het hemelse vaderland binnen bij de opname van de Gemeente.

De duif

Genesis 8 : 8-12 geeft weer hoe het de duif verging. De duif werd op dezelfde dag als de raaf losgelaten uit de ark, maar vond nog geen rust voor het hol van haar voet. Voor de raaf is er wel rust, maar voor de duif vooralsnog niet. De duif kán een beeld van de Heilige Geest zijn. Toen de Here Jezus gedoopt werd, daalde de Heilige Geest in de gedaante van een duif op Hem neder. (Lukas 3 : 22) In Genesis 8 staat de duif model voor Israël. Het Hebreeuwse woord is "jonah" en dat is gelijk aan de naam Jona. De profeet Jona had de opdracht het evangelie aan Ninevé te verkondigen, maar hij deed het in eerste instantie niet. De woorden Gods zijn aan Israël toebetrouwd om het evangelie aan de volkeren te verkondigen. Aangezien

"de tien woorden (geboden)". (Exodus 20; 34 : 28) In Genesis 1 staat tienmaal de uitdrukking "En God zeide". Het getal tien heeft onder andere met het Woord van God te maken, maar tevens met de verantwoordelijkheid van de mens ten aanzien van dat Woord. De mens ontvangt het Woord van God en er wordt een reactie van die mens op dat Woord verwacht. Daarom heeft God de mens gemaakt met tien vingers en tien tenen. Die wijzen op de handel en de wandel van de mens. De handel en de wandel van de mens zou in overeenstemming behoren te zijn met Gods Woord.

Het getal "twaalf" duidt in de Bijbel op heerschappij. Daarom waren er twaalf discipelen en twaalf apostelen. Zij zullen op twaalf tronen zitten om over de twaalf geslachten (stammen) van Israël te oordelen. (Matthéüs 19 : 28; Lukas 22 : 30) Israël bestaat uit twaalf stammen en het volk zal in de toekomst heerschappij hebben over de overige volkeren. Israël wordt "het hoofd der heidenen" genoemd. (Jeremia 31 : 7) De mens wordt bovendien beheerst door de tijd. De tijd is ingedeeld in tweemaal twaalf uren in een dag en er zijn twaalf maanden in een jaar. De tijd is voortdurend de heersende factor in het leven van de mens. Hij staat onder die tijd, mede omdat hij sterfelijk is.

Het getal 120 geeft zowel de betekenis van het getal tien als die van het getal twaalf weer. In de dagen van Noach weigerde de mensheid te buigen voor het Woord van God. Zij wees het af. De mensheid wilde juist over het Woord van God heersen. In Romeinen 1 : 18 lezen wij hetzelfde: men houdt de waarheid in ongerechtigheid ten onder. Met andere woorden: men héerst over het Woord van God. Het heersen als kenmerk van het getal 120 komt eveneens in Daniël 6 : 2 naar voren. Daar staat dat Darius 120 stadhouders aanstelde om over het ganze koninkrijk te regeren. De Heer gaf de mensheid 120 jaar. In die tijd kon Noach de ark bouwen. In die tijd kon de mensheid zich tot God bekeren. De mensheid kreeg de tijd om niet langer over het Woord van God te heersen, maar zich eraan te onderwerpen. Wanneer de mens dat zou doen, zou de HEERE over hem heerschappij hebben en voor hem zorgen. De mens kreeg 120 jaar de tijd. Na de 120 jaar moest men zich in de ark bevinden om behouden te worden. Na 120 komt 130 (in de reeks van de tientallen). Dit getal wijst, evenals dertien, op een "omwenteling" (positief of negatief). Dit is bijvoorbeeld in het leven van Mozes uitgebeeld. Hij werd 120 jaar en kwam net niet het beloofde land (de omwenteling) binnen.

Genesis 6 : 4

4 *In die dagen waren er reuzen op de aarde, en ook daarna, als Gods zonen tot de dochteren der mensen ingegaan waren, en zich kinderen gewonnen hadden; deze zijn de geweldigen, die van ouds geweest zijn, mannen van name.*

Gedurende die 120 jaar, maar ook daarna, waren er reuzen op de aarde. In dit vers staat het woord "kinderen" feitelijk niet, want uit deze gemeenschap kwam geen kinderen voort. Het waren wezens, die aangeduid worden met "reuzen". Het Hebreeuwse woord (nefilim), hier met "reuzen" vertaald, betekent letterlijk "gevallen"; vooral in moreel opzicht. Deze reuzen kwamen voort uit de gemeenschap tussen gevallen engelen die God ontrouw waren geworden en vrouwen die eveneens ontrouw waren aan hun Schepper. Wat daaruit voortkomt, is uiteraard eveneens "gevallen". Letterlijk waren het reuzen, namelijk erg grote mensen. In deze brochure gaan wij slechts summier in op het onderwerp van de reuzen. Hierna volgt een overzicht met de namen van die reuzen, de betekenis van die namen en enkele teksten waar de betreffende woorden voorkomen. De betekenis van de naam zegt veel over de aard van deze reuzen.

Zonen van Enak; Numeri 13 : 22; Deuteronomium 9 : 2 (een groot en lang volk); betekenis: met een keten omringen; dat wil zeggen: in slavernij brengen. Ook Enakieten genoemd. (Jozua 11 : 21, 22)

Emieten; Deuteronomium 2 : 10, 11; betekenis: zij die schrikwekkend zijn.

Zamzumieten; Deuteronomium 2 : 20; betekenis: zij, die zeer grote schandelijkheid bedrijven; zij die zeer veel kwaad bedenken.

Refaïeten; Deuteronomium 2 : 11, 20; 3 : 13 (vertaald met "reuzen"); Deuteronomium 3 : 11; betekenis: zij die doden.

In de dagen van Noach waren er reuzen op de aarde, maar ook daarna. Dit blijkt ook uit het verslag van tien van de twaalf verspieders die het beloofde land verkend hadden. Numeri 13 : 31-33:

31 *Maar de mannen, die met hem opgetrokken waren zeiden: Wij zullen tot dat volk niet kunnen optrekken, want het is sterker dan wij.*

32 *Alzo brachten zij een kwaad gerucht voort van het land, dat zij verspied hadden, aan de kinderen Israëls, zeggende: Dat land, door hetwelk wij doorge-*

De Here Jezus Christus wordt verbonden met de raaf. Hij is het Hoofd van de leden der Gemeente, die dan als raven beschouwd kunnen worden. Zwart is lang niet altijd negatief bedoeld in de Bijbel. Zwart duidt soms op duisternis en dood, maar Leviticus 13 : 37 leert dat zwart haar een kenmerk is van het genezen zijn van schurftigheid. Zwart is de vertaling van het woord "shachor", dat gelijk is aan het werkwoord "shachar", dat met "vroeg zoeken" vertaald wordt. Wie de Heer vroeg zoekt, zal Hem vinden. (Spreuken 8 : 17; Hosea 5 : 15) Als zelfstandig naamwoord wordt shachor vertaald met "dageraad", (Jesaja 58 : 8; Hosea 6 : 3) de overgang van duisternis naar licht, de morgenstond. Op dat tijdstip vond ook de opstanding van Christus plaats. Zwart heeft dus niet slechts een negatieve betekenis.

Een andere Schriftplaats die over de raaf spreekt is Spreuken 30 : 17: *"Het oog, dat den vader bespot, of de gehoorzaamheid der moeder veracht, dat zullen de raven der beek uitpikken, en des arends jongen zullen het eten"*. De raven der beek worden hier verbonden met de jongen (letterlijk: de zonen) van de arend. De HEERE God heeft Israël als het ware op adelaarsvleugelen gedragen bij de verlossing uit Egypte. (Exodus 19 : 4 en Deuteronomium 32 : 11, 12) De arend, in de positieve zin, is een beeld van Christus. Eén van de vier dieren was gelijk aan een vliegende arend. (Openbaring 4 : 7) Deze vier dieren beelden de vier hoedanigheden van Christus uit. De Leeuw (uit de stam van Juda (Openbaring 5 : 50): de Koning); het kalf (of: de os; de Here Jezus als de Dienstknecht); het aangezicht van een mens duidt op Jezus Christus als de Zoon des Mensen. De vliegende arend is Christus als de Zoon van God in Zijn hemelse positie. Deze arend (Christus) heeft zonen. De Gemeente is door Christus voortgebracht. Zij heeft door geloof het nieuwe leven van Hem ontvangen. De Gemeente bestaat uit gelovigen die de mede-erfgenamen van Christus zijn. (Romeinen 8 : 17) Zij delen in Zijn erfenis en heerlijkheid. De Gemeente zal met Christus in Zijn wederkomst de wereld oordelen (1 Korinthe 6 : 2) en Zijn oordelen uitvoeren.

De ogen staan voor het levenslicht van de mens. Het uitpikken heeft betrekking op een boos oog, als aanduiding van een ongelovige, goddeloze. (vergelijk Matthéüs 6 : 23) De goddelozen zullen door Christus met Zijn Gemeente geoordeeld worden in de dagen van Zijn wederkomst. Het oog dat de Vader (God) bespot en de gehoorzaamheid der moeder (Jeruzalem op aarde, het koninkrijk; vergelijk Galaten 4 : 26) veracht, is een symbolische beschrijving van een goddeloze die

- leven, wat gij eten zult, noch voor het lichaam, waarmede gij u kleden zult.*
- 23 *Het leven is meer dan het voedsel, en het lichaam dan de kleding.*
- 24 *Aanmerkt de raven, dat zij niet zaaien, noch maaien, welke geen spijskamer noch schuur hebben, en God voedt dezelve; hoeveel gaat gij de vogelen te boven?*

De discipelen waren gelovigen. Zij gaan de raven te boven. In de parallelverzen van Matthéüs 6 : 25, 26 wordt over de vogelen des hemels gesproken. Gelovigen van de Gemeente hebben in Christus een hemelse positie ontvangen (Efeze 2 : 6) en kunnen daarom uitgebeeld worden in de vogelen des hemels. God geeft de raven voedsel, hoeveel te meer zorgt Hij dan voor de discipelen. Raven worden hier in verband gebracht met de (klein)gelovige discipelen. Een ander Bijbelgedeelte waarin de raaf genoemd wordt is Hooglied 5 : 10, 11:

- 10 *Mijn Liefste is blank en rood, Hij draagt de banier boven tien duizend.*
- 11 *Zijn hoofd is van het fijnste goud, van het dichtste goud; Zijn haarlokken zijn gekruld, zwart als een raaf.*

Het boek Hooglied gaat over de relatie tussen de Bruidegom (Christus inclusief Zijn Lichaam, de Gemeente) en de bruid (het toekomstige gelovige Israël). Mijn Liefste (Geliefde) is de Heer Jezus Christus. Hij is geliefde Zoon van God, (Matthéüs 17 : 5) de Zoon Zijner liefde. (Kolossenzen 1 : 13) Hij is blank (wit, rein); dat drukt reinheid, rechtvaardigheid en goddelijkheid uit in de Schrift. Hij is rood; dat geeft heerschappij weer. Rood is de vertaling van "adom", hetgeen met Adam overeenkomt. Jezus Christus is de Zoon van Adam, de laatste Adam, de Zoon des mensen. Adam zou heerschappij hebben over de wereld, over al het gedierte. (Genesis 1 : 28) De Zoon van Adam zal heerschappij hebben over hemel en aarde. Hij draagt de banier boven tienduizend. Een banier is een vaandel, als teken van overwinning. Men zet een vlag bovenop een berg als die beklommen (anders gezegd: overwonnen) is. Christus is de Overwinnaar. Tienduizend verwijst naar David, die veel vijanden versloeg. (1 Samuël 18 : 7) Christus is de Zoon van David, de Erfgenaam van de troon, de Koning van Israël. Zijn hoofd is van het fijnste goud, van het dichtste goud. Goud drukt in de Bijbel koningschap uit (gouden kronen en ketens); hier de eeuwige heerschappij van Christus. Zijn haarlokken zijn gekruld (ineen gestrengeld). Haar staat voor kracht (denk aan Simson). Het haar is zwart als de raaf.

gaan zijn, om het te verspieden, is een land, dat zijn inwoners verteert; en al het volk, hetwelk wij in het midden van hetzelfde gezien hebben, zijn mannen van grote lengte.

- 33 *Wij hebben ook daar de reuzen gezien, en de kinderen (= zonen) van Enak, van de reuzen; en wij waren als sprinkhanen in onze ogen, also waren wij ook in hun ogen.*

Toen de twaalf verspieders terugkwamen, zeiden tien van de twaalf verspieders dat er mannen van grote lengte in het land waren. Zij spraken toen nog niet over reuzen, maar slechts over de mannen die in Kanaän woonden. Daarnaast waren er ook reuzen, de zonen van Enak. Zij voelden zich als sprinkhanen: klein, gering. Een zeer bekende reus was Goliath. Hij was zes ellen en een span. (1 Samuël 17 : 4) Een el is ongeveer vijftig centimeter; volgens onze lengtemaat was hij ruim drie meter lang. Een nog grotere reus was Og. Deuteronomium 3 : 11: "*Want Og, de koning van Bazan, was alleen van de overigen der reuzen overgebleven; ziet, zijn bedstede, zijnde een bedstede van ijzer, is zij niet te Rabba der kinderen Ammons? Negen ellen is haar lengte, en vier ellen haar breedte, naar eens mans elleboog*". Deze reus had een bed nodig van 9 ellen lang. Wanneer wij het gemiddelde voor een el aanhouden van een halve meter, dan was zijn bed vier en een halve meter lang en twee meter breed. Deze reus zal ongeveer vier meter lang zijn geweest. Tien van de twaalf verspieders zagen tegen dergelijke reuzen op. De twee andere verspieders, Jozua en Kaleb, hadden hen eveneens gezien, maar zij reageerden totaal anders. Numeri 13 : 30: "*Toen stilde Kaleb het volk voor Mozes, en zeide: Laat ons vrijmoedig optrekken, en dat erfelijk bezitten; want wij zullen dat voorzeker overweldigen!*" Deze twee verspieders waren vol vertrouwen, want de Heer had immers beloofd dat Hij hen het land zou geven. Zij waren vol geloof. Hieruit kunnen wij leren dat wij op het Woord van God kunnen vertrouwen; óók wanneer het er naar de mens gesproken slecht uit ziet.

Genesis 6 : 4 spreekt van: "*geweldigen, die van ouds geweest zijn, mannen van name*" genoemd. Het woord "geweldige" wordt in Genesis 10 : 8, 9 voor Nimrod gebruikt, die een geweld(dadig) jager (van mensen) was. In Genesis 6 : 4 staat letterlijk: "*... geweldigen, die van eeuwigheid af geweest zijn, mannen van de naam*". Van eeuwigheid af waren deze geweldigen er al. Het heeft betrekking op de zonen Gods.

Genesis 6 : 5

5 *En de HEERE zag, dat de boosheid des mensen menigvuldig was op de aarde, en al het gedichtsel der gedachten zijns harten te allen dage alleenlijk boos was.*

De mensheid in de dagen van Noach had gemeenschap met gevallen engelen. Hun gedachten werden bepaald door wat uit hun hart naar boven kwam. Dat was slechts boosheid. Het hart hoort de zetel van het geloof te zijn. (Romeinen 10 : 10) Hier blijkt het de zetel van boosheid en van ongeloof te zijn. Zonder geloof is het onmogelijk God te behagen. (Hebreeën 11 : 6)

Genesis 6 : 6, 7

6 *Toen berouwde het den HEERE, dat Hij den mens op de aarde gemaakt had, en het smartte Hem aan Zijn hart.*
7 *En de HEERE zeide: Ik zal den mens, dien Ik geschapen heb, verdelgen van den aardbodem, van den mens tot het vee, tot het kruipend gedierte, en tot het gevogelte des hemels toe; want het berouwt Mij, dat Ik hen gemaakt heb.*

De mens was in Genesis 1 : 26 boven de dieren geplaatst. Op het moment dat de mens onder het oordeel kwam, werden ook de dieren geoordeeld. Het lagere (de dieren) viel onder het oordeel dat over het hogere (de mens) kwam. De mens zou over de dieren heersen. (Genesis 1 : 26) Uit de context blijkt dat het oordeel over de mensheid kwam vanwege de gemeenschap met de gevallen engelen en vanwege de boosheid van hun hart.

Genesis 6 : 8

8 *Maar Noach vond genade in de ogen des HEEREN.*

Tegenover een goddeloze mensheid stond één man, die genade vond in de ogen van de Heer: Noach. Dit vers geeft aan dat Noach een gelovige was, want hij vond genade in de ogen van de Heer. Deze genade is ook ons deel geworden. Iedereen die tot geloof komt, ontvangt genade van de Heer, waardoor hij behouden wordt. (Efeze 2 : 5, 8) Noach en zijn huisgezin waren gelovigen; acht mensen tegenover een goddeloze wereld. Slechts een minderheid geloofde. De meerderheid (menigte) wandelt immers in het kwade. (Exodus 23 : 2) Dat is altijd zo geweest; het

nog zeven andere dagen; dan laat hij de duif opnieuw uit de ark gaan. Tegen de avondtijd komt die duif terug bij Noach met een afgebroken olijfbblad in de snavel. Het waterpeil was zover gezakt dat ook bomen daar boven uitstegen. Daarna verlopen er nog eens zeven dagen. De duif wordt weer uitgelaten en nu komt hij niet terug. Hij heeft nu kennelijk wel een rustplaats gevonden.

Genesis 8 : 13, 14

13 *En het geschiedde in het zeshonderd en eerste jaar, in de eerste maand, op den eersten derzelve maand, dat de wateren droogden van boven de aarde; toen deed Noach het deksel der ark af, en zag toe, en ziet, de aardbodem was gedroogd.*
14 *En in de tweede maand, op den zeven en twintigsten dag der maand, was de aarde opgedroogd.*

Vers 13 vermeldt het 601-ste jaar van Noach, op de eerste dag van de eerste maand. Op deze dag opent hij het deksel van de ark. De wateren zijn nu van boven de aarde gedroogd. Vers 14 geeft als datum de 27-ste dag van de tweede maand. Toen was de aarde volkomen opgedroogd. Genesis 8 : 15-19 beschrijft dat Noach en alle diersoorten uit de ark gegaan zijn. Deze historische beschrijving van de gebeurtenissen met de ark heeft nog een diepere betekenis. Dat de ark uit drie verdiepingen bestaat heeft betrekking op degenen die in Christus Jezus zijn: de gelovigen van de Gemeente, van Israël en van de volkeren. De eerste die uit de ark gaat, is de raaf, daarna de duif en tenslotte gaan de andere diersoorten uit de ark, evenals Noach en zijn huisgezin.

De raaf

De raaf is de eerste die als het ware in een "nieuwe wereld" binnengaat. De eerste groep van gelovigen die haar nieuwe vaderland beërft, is de Gemeente. De raaf is een beeld van de Gemeente. Gelovigen zijn in Christus (in de Ark), zij wachten op de vervulling van de beloften, onder andere de aanstelling tot zoon, bij de verlossing van het lichaam. (Romeinen 8 : 23) De Gemeente zal haar hemelse vaderland binnengaan bij de opname van de Gemeente. (1 Thessalonicenzen 4 : 16, 17) De raaf komt voor in Lukas 12 : 22-24:

22 *En Hij zeide tot Zijn discipelen: Daarom zeg Ik u: Zijt niet bezorgd voor uw*

oordeel (het getal 9), maar het zal leiden tot vrucht (nieuw leven; getal 9). Er komt vrucht uit voort. Het oordeel over de goddelozen is geweest. De ark strandt nu op de bergen van Ararat en daarna komt het herstel (verlaten van de ark, opbouwen van een nieuw leven). Er begint een nieuwe fase in het heilsplan van God.

Genesis 8 : 5, 6

- 5 *En de wateren waren gaande, en afnemende tot de tiende maand; in de tiende maand, op den eersten der maand, werden de toppen der bergen gezien.*
- 6 *En het geschiedde, ten einde van veertig dagen, dat Noach het venster der ark, die hij gemaakt had, opendeed.*

Het water zakte, zodat op de eerste dag van de tiende maand de toppen der bergen werden gezien. Veertig dagen later maakt Noach het venster van de ark open.

Genesis 8 : 7-12

- 7 *En hij liet een raaf uit, die dikwijls heen en weder ging, totdat de wateren van boven de aarde verdroogd waren.*
- 8 *Daarna liet hij een duif van zich uit, om te zien, of de wateren gelicht waren van boven den aardbodem.*
- 9 *Maar de duif vond geen rust voor het hol van haar voet; zo keerde zij weder tot hem in de ark; want de wateren waren op de ganse aarde; en hij stak zijn hand uit, en nam haar, en bracht haar tot zich in de ark.*
- 10 *En hij verbeidde nog zeven andere dagen; toen liet hij de duif wederom uit de ark.*
- 11 *En de duif kwam tot hem tegen den avondtijd; en ziet, een afgebroken olijfbblad was in haar bek; zo merkte Noach, dat de wateren van boven de aarde gelicht waren.*
- 12 *Toen vertoefde hij nog zeven andere dagen; en hij liet de duif uit; maar zij keerde niet meer weder tot hem.*

De raaf kwam niet terug in de ark. Vers 8 begint met "daarna", maar het is het gewone Hebreeuwse voegwoord voor "en". "Daarna" zou anders opgevat kunnen worden als "na de periode van de raaf". Het vond plaats op dezelfde dag. Dat van de raaf wordt eerst vermeld; vervolgens dat van de duif. De duif kwam terug naar de ark, omdat die geen rustplaats vond voor het hol van haar voet. Noach wacht

geldt eveneens in onze tijd. Ook al behoren we als gelovigen tot een minderheid, we weten dat de Here ons nabij is. (Filippenzen 4 : 5) De naam "Noach" is afgeleid van het werkwoord "noeach", dat "rusten" betekent. Noach had rust gevonden bij zijn God. Elke gelovige vindt rust in de Heer. De Heer zei in Matthéüs 11 : 28: *"Komt herwaarts tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven"*. Wie tot de Heer gekomen is, hééft die rust ontvangen. Door geloof gaat men de rust van de Heer in. (Hebreeën 4 : 3) De naam Noach is in het Hebreeuws opgebouwd uit twee letters: de "nun" en de "cheet". Deze twee letters omdraaien levert het Hebreeuwse woord voor "genade" (chen) op. Noach vond genade in de Gods ogen door zijn geloof. God geeft de nederigen genade. (1 Petrus 5 : 5) Noach was nederig, want Hij onderwierp zich aan wat God zei. Letters hebben in het Hebreeuws een bepaalde getalswaarde (net als bepaalde Romeinse cijfers met letters aangeduid worden). De getalswaarde van de "nun" is "vijftig" en die van de "cheet" is "acht". Het getal vijftig wijst op het jubeljaar, waarin bevrijding tot stand kwam. (Leviticus 25 : 10) Gelovigen hebben de vrijheid in Christus ontvangen. (Galaten 5 : 1) Het getal "acht" wijst op de dag van de opstanding van de Here Jezus Christus. Hij stond immers op de dag ná de sabbat (de zevende dag) op. Dat was de achtste dag. De Bijbel noemt dat de "eerste dag der week", omdat opnieuw geteld wordt. Wanneer we na de zeven verder tellen, is het de achtste dag. Het getal "acht" wijst ook op de nieuwe schepping. In de oude schepping verlopen er zeven bedelingen (fasen in Gods heilsplan). Daarna volgt de nieuwe schepping (de achtste). Er werden maar acht gelovigen in de ark behouden. (2 Petrus 2 : 5)

"Noach" betekent ook "troost" of "vertroosting". Genesis 5 : 29: *"En hij (Lamech) noemde zijn naam Noach, zeggende: Deze zal ons troosten over ons werk, en over de smart onzer handen, vanwege het aardrijk, dat de HEERE vervloekt heeft!"* Bij troost denken wij aan de vertroosting Israëls, de Here Jezus Christus. (Lukas 2 : 25) Het is één van de omschrijvingen van de beloofde Messias. De Here Jezus Christus was Zelf de Trooster. Hij sprak ook over een andere Trooster, die komen zou: de Heilige Geest. (Johannes 14 : 16, 26) God vertroost de nederigen (2 Korinthe 7 : 6), namelijk degenen die het Woord van God geloven. Noach was de prediker der gerechtigheid. (2 Petrus 2 : 5) De bouw van de ark was op zich al een enorm getuigenis. Hij geloofde dat God zou doen wat Hij gezegd had. Daarom bouwde hij in geloof de ark. Besef daarbij dat het tot op het moment van de "zondvloed" nog nooit geregend had. De aardbodem werd bevochtigd door een damp. (Genesis 2 : 6) De

mensheid van zijn dagen zal hem ongetwijfeld uitgelachen en bespot hebben. Noach vond genade in de ogen van de Heer, want hij was een gelovige. Zijn reactie op het Woord van God is daarom heel begrijpelijk. De Heer sprak tot hem en hij deed naar al wat God hem geboden had. (Genesis 6 : 22)

Genesis 6 : 9, 10

9 *Dit zijn de geboorten van Noach. Noach was een rechtvaardig, oprecht man in zijn geslachten. Noach wandelde met God.*
10 *En Noach gewon drie zonen: Sem, Cham en Jafeth.*

In Genesis 6:9 wordt van Noach gezegd dat hij rechtvaardig was. De HEERE bevestigt dit Zelf in Genesis 7 : 1: "... want u heb Ik gezien rechtvaardig voor Mijn aangezicht in dit geslacht". Iemand is slechts rechtvaardig op grond van geloof. (Romeinen 3 : 21-24) Ook wij zijn gerechtvaardigd op grond van geloof en hebben vrede met God. (Romeinen 5 : 1) Hebrëeën 11 : 7: "*Door het geloof heeft Noach, door Goddelijke aanspraak vermaand zijnde van de dingen, die nog niet gezien werden, en bevreesd geworden zijnde, de ark toebereid tot behoudenis van zijn huisgezin; door welke ark hij de wereld heeft veroordeeld, en is geworden een erfgenaam der rechtvaardigheid, die naar het geloof is*". Noach was een oprecht man. "Oprecht" heeft hier de betekenis van "volkomen", "volmaakt". Dit geldt eveneens voor de gelovigen van de Gemeente, want zij zijn volmaakt in Christus. (Kolossenzen 2 : 9, 10) Zij wandelen (als het goed is) in oprechtheid te midden van een krom en verdraaid geslacht. (Filippenzen 2 : 15) Psalm 119 : 1 zegt: "*Welgelukzalig zijn de oprechten van wandel, die in de wet (onderwijzing) des HEEREN gaan*". Noach wandelde met God. Dit wijst op de liefde die hij voor God had. Ditzelfde wordt eveneens van Henoch gezegd. Genesis 5 : 23, 24:

23 *Zo waren al de dagen van Henoch driehonderd vijf en zestig jaren.*
24 *Henoch dan wandelde met God; en hij was niet meer; want God nam hem weg.*

"Met God wandelen" kan alleen vanuit geloof. Wie Gods wil leert kennen vanuit Zijn Woord, leert te wandelen met God. Kolossenzen 1 : 9-11:

9 *Waarom ook wij, van dien dag af dat wij het gehoord hebben, niet ophouden*

ark. Zij leefden al in het water. Alleen Noachs achtstal bleef over met al wat met hem in de ark was.

Genesis 7 : 24

24 *En de wateren hadden de overhand boven de aarde, honderd en vijftig dagen.*

Deze 150 dagen worden ook genoemd in Genesis 8 : 3: "*Daartoe keerden de wateren weder van boven de aarde, heen en weder vloeiende, en de wateren namen af ten einde van honderd en vijftig dagen*".

Genesis 8 : 4

24 *En de ark rustte in de zevende maand, op den zeventienden dag der maand, op de bergen van Ararat.*

Deze 150 dagen lopen van de zeventiende dag van de tweede maand tot op de zeventiende dag van de zevende maand. Dit is een periode van vijf maanden. Daaruit kun je concluderen dat elke maand dertig dagen is geweest. Het gebergte Ararat is geografisch gezien te vinden ten zuiden van de Kaukasus, in het zuiden van Rusland, ten noordoosten van Klein-Azië. Tussen de Zwarte Zee en de Kaspische Zee ligt het gebergte van de Kaukasus. Ten zuiden daarvan was het gebergte van Ararat gelegen. De naam Ararat komt van het werkwoord "arar" dat "(ver)vloeken" betekent. De vloek (het oordeel) Gods was door de vloed over de goddeloze mensheid gekomen. De laatste letter van Ararat is de teeth, de negende letter van het Hebreeuwse alfabet en is gelijk aan het getal 9. Dit staat ook voor het begrip oordeel. Dit wordt bijvoorbeeld uitgedrukt in de negen plagen, die alleen over de Egyptenaren kwamen, alvorens de verlossing voor Israël bij de tiende plaag kwam. Haggäi 1 : 11 beschrijft een negenvoudig oordeel. De zwangerschap duurt negen maanden, met verdrukking voor de moeder (weeën). Dat leidt tot de verlossing (het kind wordt geboren). Het getal 9 staat ook voor het begrip "vrucht". De vrucht des Geestes bestaat uit negen aspecten. (Galaten 5 : 22) Dat is een vrucht die dwars door verdrukking heen tot stand gebracht wordt. De letter teeth staat volgens de orthodoxe Joodse overlevering voor het begrip baarmoeder. Dat is de plaats waar het nieuwe leven tot ontwikkeling komt en van daaruit geboren wordt. In de naam Ararat ligt de nadruk op de vloek (arar) en het

God is. Psalm 36 : 7 zegt: "*Uw gerechtigheid is als de bergen Gods, Uw oordelen zijn een grote afgrond; HEERE! ...*". Het getal 600 staat in de Bijbel voor gevaar, dreiging en oordeel, dat zelfs kan leiden tot de dood. Enkele voorbeelden: Nadat Israël al uit Egypte was getrokken, kwam de hele legermacht van de farao achter hen aan; die bestond uit 600 strijdwapens. (Exodus 14 : 7) De bedoeling was om Israël opnieuw te doen dienen als slaven in Egypte. God bevrijdde Zijn volk en bracht Zijn oordeel over die legermacht door hen in de Schelfzee te laten omkomen. De richter Samgar doodde met een ossestok zeshonderd Filistijnen en zo verloor hij Israël. (Richteren 3 : 31) De reus Goliath had een lans en de punt daarvan had een gewicht van 600 sikkelen ijzer. Er ging een grote dreiging van hem uit, want heel het volk Israël was doodsbang voor hem. Op de zeventiende dag van de tweede maand begon de watervloed. (Genesis 7 : 11) Zeven dagen eerder had God dat aangekondigd: de tiende dag van de tweede maand. (Genesis 7 : 4)

Genesis 7 : 12

12 En een plasregen was op de aarde veertig dagen en veertig nachten.

Na die 40 dagen en nachten komen we op de datum van de 27-ste dag van de derde maand terecht (een maand heeft in de Bijbel 30 dagen).

Genesis 7 : 16

16 En die er kwamen, die kwamen mannetje en wijfje, van alle vlees, gelijk als hem God bevolen had. En de HEERE sloot achter hem toe.

Nadat allen in de ark gegaan waren deed de HEERE Zelf de deur van de ark dicht. Genesis 7 : 17-20 beschrijft de toename van de wateren van de vloed. Zij stegen uit boven toppen der bergen. Het water kwam tot 15 ellen (circa 7,5 meter) boven de bergtoppen. Al wie eventueel op de toppen der bergen geklommen was, is omgekomen. Het getal 15 is gelijk aan de Naam Jah (de verkorte versie van de Naam Jehovah). Deze naam bestaat uit een jod (10) en een hee (5): als cijfers is dat samen 15. Nu is de tijd aangebroken dat Jah (de HEERE God) over allen heerst door middel van de wateren. De 120 jaren zijn nu om, de tijd, waarin de mensheid heerste (het getal 12) over het Woord (het getal 10). Genesis 7 : 21-23 beschrijft dat alle vlees (mens en dier) omkwam. Dat betreft alles "wat op het droge was". (vers 22) Wat als gedierte in het water leefde kwam niet om; die waren ook niet in de

voor u te bidden en te begeren, dat gij moogt vervuld worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk verstand;

10 Opdat gij moogt wandelen waardiglijk den Heere, tot alle behagelijkheid, in alle goede werken vrucht dragende, en wassende in de kennis van God;

11 Met alle kracht bekrachtigd zijnde, naar de sterkte Zijner heerlijkheid, tot alle lijdzaamheid en lankmoedigheid, met blijdschap;

Gelovigen kunnen voor de Heer waardig wandelen. Daartoe dienen zij echter vervuld te worden met de kennis van Zijn wil, in alle wijsheid en geestelijk verstand. Het is nodig dat een gelovige het Woord van God tot zich neemt en dat overdenkt, zodat het een plaats in zijn leven krijgt; ook in de praktijk. Naarmate dát gebeurt, zal hij leren om de Here waardig te wandelen. Dát deed Noach. Noach en zijn huisgezin stonden als gelovigen tegenover een goddeloze mensheid. Noach geloofde het Woord van God en vanuit dat geloof handelde hij. Wij mogen ook wandelen in geloof; anders gezegd: wandelen waardig de roeping, waarmee wij geroepen zijn (Efeze 4 : 1) of wandelen als kinderen des lichts. (Efeze 5 : 8)

Genesis 6 : 11-13

11 Maar de aarde was verdorven voor Gods aangezicht; en de aarde was vervuld met wrevel.

12 Toen zag God de aarde, en ziet, zij was verdorven; want al het vlees had zijn weg verdorven op de aarde.

13 Daarom zeide God tot Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht gekomen; want de aarde is door hen vervuld met wrevel; en zie, ik zal hen met de aarde verderven.

"De aarde" is hier uiteraard een omschrijving van de mensheid in die dagen. In vers 13 heet dat "alle vlees". "Wrevel" heeft de betekenis van "geweld" of "gewelddadigheid". (vergelijk Spreuken 4 : 17) We vinden hier de beschrijving van de natuurlijke mens, die voor God en Zijn Woord geen ontzag heeft (vergelijk Romeinen 3 : 9-18) De Here Jezus zei in Lukas 16 : 16: "*De wet en de profeten zijn tot op Johannes (de Doper); van dien tijd af wordt het Koninkrijk Gods verkondigd, en een ieder doet geweld op hetzelfde*". De boodschap van het koninkrijk werd door Johannes gepredikt: "*Bekeert u, want het koninkrijk Gods is nabij gekomen*". (Matthéüs 3 : 2) Deze boodschap werd door velen met geweld weggeduwd, omdat men die boodschap

niet geloofde. Men wees het Woord van God af, zoals in Romeinen 1 : 18 staat: men heeft de waarheid in ongerechtigheid ten onder gehouden. Dit was hét kenmerk van de mensheid in de dagen van Noach. Men wees het Woord van God af en men ging zijn eigen weg. Dat werd hun ondergang. (vergelijk Psalm 1 : 6) De mensheid had zijn weg verdorven op de aarde, door te wandelen in ongeloof.

Genesis 6 : 14-16

- 14 *Maak u een ark van goferhout; met kameren zult gij deze ark maken; en gij zult die bepeken van binnen en van buiten met pek.*
- 15 *En aldus is het, dat gij haar maken zult: driehonderd ellen zij de lengte der ark, vijftig ellen haar breedte, en dertig ellen haar hoogte.*
- 16 *Gij zult een venster aan de ark maken, en zult haar volmaken tot een el van boven; en de deur der ark zult gij in haar zijde zetten; gij zult ze met onderste, tweede en derde verdiepingen maken.*

De ark van Noach blijkt een schitterende uitbeelding van de Here Jezus Christus te zijn. Hebreeën 11 : 7 zegt dat Noach de ark bereidde tot behoudenis van zijn huisgezin. Er is alléén behoudenis in en door de Here Jezus Christus. Er is geen andere Weg tot de Vader. (Johannes 14 : 6) De Here Jezus Christus is de Redder en Verlosser, door Wiens bloed wij verlossing hebben ontvangen (Efeze 1 : 7, 13; 1 Petrus 1 : 18, 19) Handelingen 4 : 12 zegt: "*En de zaligheid is in geen Ander; want er is ook onder de hemel geen andere Naam, die onder de mensen gegeven is, door welken wij moeten zalig (behouden) worden*". De apostel Petrus spreekt hier over de Naam van Jezus Christus, de Nazarener. (Handelingen 4 : 10) Door te geloven in Zijn Naam, Hem aan te nemen, wordt iemand een kind van God. (Johannes 1 : 12) Daartoe zou men die Naam aanroepen, want de Schrift zegt: "*Al wie de Naam des Heeren zal aanroepen, die zal zalig worden*". (Romeinen 10 : 13) Vanuit dit uitgangspunt bekijken wij de diverse aspecten van de ark. Uiteraard spreken die over de Here Jezus Christus.

Ark

Het Hebreeuwse woord voor ark is "thebah" en is afgeleid van het werkwoord "thoev", dat "terugkeren" (Daniël 2 : 34, 36) betekent. Ook kan het van "jathab" komen, dat "wonen" als betekenis heeft. Je zou kunnen zeggen dat de ark een woonboot is om weer terug te keren om de aarde weer te bewonen, nadat alle goddelozen weggedaan zijn. "Thebah" heeft in het moderne Hebreeuws (Ivriet)

groeï kwam van een damp. Genesis 2 : 5, 6:

- 5 ... *want de HEERE God had niet doen regenen op de aarde, en er was geen mens geweest, om den aardbodem te bouwen.*
- 6 *Maar een damp was opgegaan uit de aarde, en bevochtigde den gansen aardbodem.*

In Genesis 2 : 5 komt het woord "regenen" voor het eerst in de Bijbel voor. De tweede keer staat in Genesis 7 : 4. Meer dan een maand (40 dagen en nachten) zou het voortdurend regenen. Regen is in de positieve zin een beeld van zegen en vruchtbaarheid. (vergelijk Ezechiël 34 : 26) Het is ook een beeld van het Woord dat uit de hemel komt. (vergelijk Deuteronomium 32 : 2) In de geschiedenis van Noach geeft de regen de negatieve kant weer: het oordeel Gods. Het getal 40 staat in de Bijbel voor een tijd van verzoeking, (Markus 1 : 13) van moeite, zorg en verdrukking, van het oordeel. Jona predikte dat God Ninevé na 40 dagen zou omkeren als men zich niet bekeerde. (Jona 3 : 4) Het ongelovige deel van het volk Israël is gestorven in de 40-jarige woestijntijd. Jozua en Kaleb en de nieuwe generatie onder de twintig jaar zijn het beloofde land binnengegaan. (Numeri 14 : 29) Het oordeel kan door vuur (Sodom) en - zoals hier - door water geschieden. Het Hebreeuwse woord voor water is "majim" en als je dat als een letter opschrijft is het de letter "mem" en dat is gelijk aan het getal 40. Zoals tijd als het ware stroomt (als water), zo staat 40 ook voor de tijd van deze wereld, waarin men vergankelijk is.

Genesis 7 : 5, 6

- 5 *En Noach deed, naar al wat de HEERE hem geboden had.*
- 6 *Noach nu was zeshonderd jaren oud, als de vloed der wateren op de aarde was.*

Toen de grote vloed begon, was Noach 600 jaar oud. In Genesis 7 : 11 wordt dit herhaald: "*In het zeshonderdste jaar des levens van Noach, in de tweede maand, op den zeventienden dag der maand, op dezen zelfden dag zijn alle fonteinen des groten afgronds opengebroken, en de sluizen des hemels geopend*". Er kwam niet slechts water van boven (regen), maar ook de wateren van de afgrond braken open. Het water werd van onderen (vanuit de diepten der zee) omhooggestuwd. Hierdoor wordt Gods oordeel uitgevoerd, waardoor Hij liet zien dat Hij een rechtvaardig

heid aan dat Woord bouwde hij de ark. Het doel van de gehoorzaamheid aan het Woord van God en van het werk van de Heer in ons leven wordt door Paulus genoemd: opdat wij als kinderen van God onberispelijk, oprecht en onstraffelijk zouden zijn te midden van een krom en verdraaid geslacht. De mensheid is nog steeds krom en verdraaid. Het enige verschil is dat er nu geen gevallen engelen zijn die gemeenschap hebben met dit ongelovige geslacht. Te midden van dat kromme en verdraaide geslacht mogen wij schijnen als lichten. Er staat letterlijk: "lichtende sterren". Wij mogen, net als Noach, een prediker der gerechtigheid zijn; vasthoudende het Woord des Levens. Door het Woord vast te houden straalt de gelovige als het ware licht uit. Hij is als een lichtende ster. De dag van Christus zal komen. Dit is een omschrijving voor de dag waarin de wegrukking (opname) van de Gemeente zal plaatsvinden. Wij doen er goed aan om Gods Woord serieus te nemen en daaraan gehoorzaam te zijn. Dan zal God het willen en het werken in ons bewerken, zodat wij dienstbaar zijn aan Hem. Dan leven wij tot Zijn eer en zullen daarvoor in de toekomst zelfs door Hem beloond worden.

Genesis 7 : 1-4

- 1 *Daarna zeide de HEERE tot Noach: Ga gij, en uw ganse huis in de ark; want u heb Ik gezien rechtvaardig voor Mijn aangezicht in dit geslacht.*
- 2 *Van alle rein vee zult gij tot u nemen zeven en zeven, het mannetje en zijn wijfje; maar van het vee, dat niet rein is, twee, het mannetje en zijn wijfje.*
- 3 *Ook van het gevogelte des hemels zeven en zeven, het mannetje en het wijfje, om zaad levend te houden op de ganse aarde.*
- 4 *Want over nog zeven dagen zal Ik doen regenen op de aarde veertig dagen, en veertig nachten; en Ik zal van den aardbodem verdelgen al wat bestaat, dat Ik gemaakt heb.*

Noach krijgt de opdracht om nu in de ark te gaan. Slechts Noach en zijn huisgezin waren rechtvaardigen in de ogen van God. Van het reine vee en het gevogelte zouden zeven paartjes in de ark komen. Na de vloed werden hiervan dieren genomen om te offeren aan de HEERE. (Genesis 8 : 20) Van het onreine vee één paar (mannetje en wijfje). Het zou nog zeven dagen duren alvorens God de regen op de aarde zou laten komen; gedurende 40 dagen en nachten. Wat voor ons in Nederland heel gewoon is, omdat het hier regelmatig regent, was voor die dagen een grote uitzondering. Het had nog niet eerder geregend. De vochtigheid voor de

de betekenis van "woord" (geschreven, gedrukt). Het wijst op Christus, Die het Woord is. (Johannes 1 : 1, 2, 14; vergelijk 1 Petrus 1 : 23) "Thebah" komt 26 keer in de geschiedenis van Noach voor. Vervolgens komt het nog tweemaal voor, namelijk in de geschiedenis van Mozes. Het was het kistje van biezen, dat Mozes voor de ondergang in de Nijl moest behoeden. (Exodus 2 : 3, 5) De ark was tot redding van Noach. Mozes werd door zo'n (alleen wat kleinere) "thebah" gered.

Goferhout

De ark moest van goferhout gemaakt worden. Hier staat het Hebreeuwse woord "gofer". Het woord heeft met "zwavel" (= gafrieth) te maken (Psalm 11 : 6), hetgeen op het naderende oordeel van God wijst. Sodom en Gomorra werden door vuur en zwavel verwoest. (Genesis 19 : 24, 25) Daarnaast heeft het met een belofte van vruchtbaarheid (nieuw leven) te maken. Het woord begint met de letter "gimel", die tevens het getal "drie" weergeeft. Dit getal wijst op de derde dag, de dag van de opstanding, van het nieuwe leven. Verder bestaat het woord "gofer" uit "far", en dat houdt verband met "perie", dat het begrip vruchtbaarheid weergeeft. "Gofer(hout)" spreekt van het naderende oordeel, maar wijst ook op nieuw leven, op vruchtbaarheid. Het oordeel van God komt over de ongelovigen. Het nieuwe leven komt tot stand op grond van geloof. Aan het kruis van Golgotha heeft de Here Jezus Christus het oordeel voor ons gedragen. Door geloof wordt men bevrijd van het oordeel Gods over de zondaar. Johannes 3 : 18 zegt: "*Wie in Hem (de Zoon) gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alreeds veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in de Naam van de eniggeboren Zoon van God*". Hebrëen 11 : 7 stelt dat Noach door de ark de wereld (van de goddelozen) heeft veroordeeld.

Bepikken

In de ark werden kamers gemaakt. Daarin kwamen de dieren terecht. De ark moest bepekt worden. Hier is het Hebreeuwse "kafar" met "bepikken" vertaald, terwijl het anders altijd met "verzoenen" (bedekken) is vertaald. Het wijst op het bloed van de diverse offers, waardoor de zonden van de Israëlieten verzoend werden. (Leviticus 4 : 20; Psalm 78 : 38; Spreuken 16 : 6) Deze offers zijn een beeld van het ware offer, namelijk dat van de Here Jezus Christus. Romeinen 5 : 10, 11:

- 10 *Want indien wij, vijanden zijnde, met God verzoend zijn door den dood Zijns Zoons, veel meer zullen wij, verzoend zijnde, behouden worden door Zijn leven.*

11 *En niet alleenlijk dit, maar wij roemen ook in God, door onzen Heere Jezus Christus, door Welken wij nu de verzoening gekregen hebben.*

Van nature is ieder mens een vijand van God, omdat hij een zondaar is. Door geloof zijn wij verzoend met God; door het offer van de Here Jezus Christus. Het bepekkende van de ark wijst op de verzoening die er in Christus Jezus is. God was in Christus de wereld met Zich verzoenende. (2 Korinthe 5 : 18-20) Een mens krijgt slechts deel aan die verzoening door geloof. Hij behoort zich met God te laten verzoenen. Door persoonlijk geloof in de dood en opstanding van onze Heiland is verzoening met God mogelijk geworden. Kolossenzen 1 : 20-23:

20 *En dat Hij (God) door Hem (Jezus Christus), vrede gemaakt hebbende door het bloed Zijns kruises, door Hem, zeg ik, alle dingen verzoenen zou tot Zichzelve, hetzij de dingen die op aarde zijn, hetzij de dingen die in de hemelen zijn.*

21 *En Hij heeft u, die eertijds vervreemd waart, en vijanden in de boze werken, nu ook verzoend,*

22 *In het lichaam Zijns vleses, door de dood, opdat hij u zou heilig en onberispelijk en onbeschuldiglijk voor Zich stellen.*

Pek

De ark werd van binnen en van buiten bedekt met pek. Het Hebreeuwse woord voor "pek" (kofèr) bestaat uit dezelfde letters als het woord voor "bepekkende" (kafar). Dit wordt elders in de Schrift met "rantsoen" (losgeld) vertaald. (Exodus 21 : 30; Psalm 49 : 7) Ook dit wijst uiteraard op de Heer. (Matthéüs 20 : 28) 1 Timótheüs 2 : 5, 6:

5 *Want er is één God, er is ook één Middelaar Gods en der mensen, de Mens Christus Jezus;*

6 *Die Zichzelve gegeven heeft tot een rantsoen voor allen, zijnde de getuigenis te zijner tijd;*

De losprijs is betaald op het kruis van Golgotha. Die verlossing wordt aan ieder mens aangeboden, maar men krijgt er slechts deel aan op grond van geloof. Wij zijn als gelovigen gekocht met het bloed van de Here Jezus Christus. Hij gaf Zijn leven als losprijs in onze plaats. 1 Korinthe 6 : 20: "*Want gij zijt duur gekocht: zo verheerlijkt dan God in uw lichaam*". Laten wij de Heer verheerlijken! Wij zijn immers

gezegd: "*Door het geloof is Abraham, geroepen zijnde, gehoorzaam geweest, om uit te gaan naar de plaats, die hij tot een erfdeel ontvangen zou; en hij is uitgegaan, niet wetende, waar hij komen zou*". Abraham geloofde in God. Hij werd vervolgens geroepen om uit te gaan naar een voor hem totaal onbekende plaats. Toch is hij de stem van God gehoorzaam geweest. Vol vertrouwen ging hij op weg. We zien dat geloof en gehoorzaamheid met elkaar verband houden. Wij zijn van harte gehoorzaam geworden aan de leer, namelijk het Woord Gods. (Romeinen 6 : 17) Tevens worden wij als gelovigen opgeroepen om het Woord Gods gehoorzaam te blijven. Filippenzen 2 : 12-16:

12 *Alzo dan, mijn geliefden, gelijk gij te allen tijd gehoorzaam geweest zijt, niet als in mijn tegenwoordigheid alleen, maar veelmeer nu in mijn afwezen, werkt uws zelfs zaligheid met vreze en beven:*

13 *Want het is God, Die in u werkt beide het willen en het werken, naar Zijn welbehagen.*

14 *Doet alle dingen zonder murmureren en tegenspreken;*

15 *Opdat gij moogt onberispelijk en oprecht zijn, kinderen Gods zijnde, onstrafelijk in het midden van een krom en verdraaid geslacht, onder welke gij schijnt als lichten in de wereld;*

16 *Voorhoudende (vasthoudende) het Woord des levens, mij tot een roem tegen den dag van Christus, dat ik niet tevergeefs heb gelopen, noch tevergeefs gearbeid.*

Paulus roept ons hier op om onze zaligheid te bewerken met vreze en beven. Wij doen dat door gehoorzaam te zijn aan het Woord van God. God is Degene Die in ons werkt door middel van Zijn Geest. Zijn Woord heeft bij de gelovige een krachtige uitwerking. Gods Woord werkt in degene die gelooft. (1 Thessalonicenzen 2 : 13) God doet dat uiteraard tot eer en verheerlijking van Zichzelf. De Heer bewerkt dat wanneer wij alles in gehoorzaamheid aan Zijn Woord doen; zonder murmureren en tegenspreken (tegen de Heer!). Wij hebben daarbij een goed voorbeeld in de persoon van Noach, die het Woord van God hoorde en geloofde. In gehoorzaamheid aan dat Woord bouwde hij vervolgens de ark. Hij had niet de middelen, die wij vandaag de dag hebben. Hij had slechts weinig mankracht tot zijn beschikking om zo'n grote boot te bouwen. Bovendien had het nog nooit geregend. Toch geloofde hij wat de Heer tot hem gezegd had en in gehoorzaam-

met Zijn licht in onze harten geschenen heeft. (2 Korinthe 4 : 6) Wij zijn door de Deur binnengegaan. (Johannes 10 : 9) Wij maken deel uit van de Gemeente, die Zijn Lichaam is. (Kolossenzen 1 : 24) Dit is de hoogste positie die voor een gelovige mogelijk is. Wij zijn in Christus in de hemel geplaatst. (Efeze 2 : 6) Wanneer wij ons van deze positie bewust zijn, kunnen wij slechts één verlangen hebben: in Hem blijven en Hem verheerlijken. Dit lijkt wellicht moeilijk, maar dat is het niet wanneer we de volgende Schriftgedeelten lezen. 1 Johannes 2 : 3-5:

- 3 *En hieraan kennen wij, dat wij Hem gekend hebben, zo wij Zijn geboden bewaren.*
- 4 *Die daar zegt: Ik ken Hem, en Zijn geboden niet bewaart, die is een leugenaar, en in dien is de waarheid niet;*
- 5 *Maar zo wie Zijn Woord bewaart, in dien is waarlijk de liefde Gods volmaakt geworden; hieraan kennen wij, dat wij in Hem zijn.*

1 Johannes 5 : 2-4:

- 2 *Hieraan kennen wij, dat wij de kinderen Gods liefhebben, wanneer wij God liefhebben, en Zijn geboden bewaren.*
- 3 *Want dit is de liefde Gods, dat wij Zijn geboden bewaren; en Zijn geboden zijn niet zwaar.*
- 4 *Want al wat uit God geboren is, overwint de wereld; en dit is de overwinning, die de wereld overwint, namelijk ons geloof.*

Wie Zijn geboden, namelijk Zijn Woord, bewaart, die blijft in Hem. God liefhebben doen we door Zijn Woord te bewaren. Wie in de Heer is, zal Gods Woord serieus nemen; zo zal hij in Hem blijven. 1 Johannes 3 : 24: "*En die Zijn geboden bewaart, blijft in Hem, en Hij in denzelven. En hieraan kennen wij, dat Hij in ons blijft, namelijk uit den Geest, Dien Hij ons gegeven heeft*". Een gelovige is gehoorzaam aan het Woord van God; zoals Noach aan Gods opdracht gehoor gaf. Van hem staat in Genesis 6 : 22: "*En Noach deed het; naar al wat God hem geboden had, zo deed hij*". Noach was een gelovige en handelde in overeenstemming met het Woord van God. Hét kenmerk van een gelovige is namelijk: gehoorzaamheid aan het Woord van God. Wanneer God het zegt, is het wáár! Abram was evenals Noach één van de in Hebreëën 11 genoemde geloofshelden. Van hem wordt in Hebreëën 11 : 8

Zijn eigendom geworden. Hij kocht ons vrij met de hoge prijs van Zijn bloed.

Van binnen en van buiten

De ark werd van binnen en van buiten met pek bedekt. Wat dit uitbeeldt, staat in 1 Johannes 2 : 2: "*En Hij (Jezus Christus, de Rechtvaardige) is een verzoening voor onze zonden; en niet alleen voor de onze, maar ook voor de zonden der gehele wereld.*" De losprijs, die de Here Jezus Christus betaald heeft, geldt zowel voor de binnenkant als voor de buitenkant van de ark. De Here Jezus Christus is een verzoening voor ons (degenen, die in de ark zijn; de binnenkant) en voor de gehele wereld (degenen, die (nog) buiten de ark zijn; de buitenkant), die nog in zonde leeft. 2 Korinthe 5 : 15: "*Als die dit oordelen, dat, indien Eén voor allen gestorven is, zij dan allen gestorven zijn. En Hij is voor allen gestorven, opdat degenen, die leven, niet meer zichzelf zouden leven, maar Dien, Die voor hen gestorven en opgewekt is*". Eén (de Here Jezus) is voor allen gestorven, zodat alle mensen voor God gestorven zijn. Men krijgt deel aan Christus' opstandingsleven door zich met God te laten verzoenen, door te geloven. "Degenen, die leven" is een omschrijving voor de gelovigen. Zij bevinden zich in de ark, omdat zij "in Christus zijn".

El

In Genesis 6 : 15 worden de afmetingen van de ark genoemd. De afmetingen worden in "ellen" aangegeven. Het woord "el" (amah) komt overeen met "oemah", dat met "volkeren", "naties" vertaald wordt. (o.a. Daniël 3 : 4) De verzoening/ losprijs is bestemd voor alle volkeren en naties; op grond van geloof. God was in Christus immers de wereld (alle volkeren) met Zich verzoenende. Christus is de Zaligmaker der wereld. (1 Johannes 4 : 14) Het enige dat verlangd wordt, is geloof. Men zou (individueel) tot de Heer moeten naderen om zich in geloof aan Hem over te geven. Wie dat doet, wordt evenals Noach gerechtvaardigd en ontvangt genade in de ogen van de Heer.

Lengte, breedte, hoogte

De maten worden gegeven voor de lengte, de breedte en de hoogte van de ark. De geestelijke betekenis hiervan lezen we in Efeze 3 : 18, 19:

18 *Opdat gij ten volle kondet begrijpen met al de heiligen, welke de breedte, en lengte, en diepte, en hoogte zij,*

19 *En bekennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat gij vervuld wordt tot al de volheid Gods.*

Deze afmetingen wijzen op de liefde van Christus, die alle kennis te boven gaat. De diepte komt overeen met de hoogte. Van boven af gezien is het de diepte, van beneden af gezien is er sprake van de hoogte. De ark in zijn totaliteit is daarmee een beeld van de liefde van Christus. God heeft Zijn liefde betoond door Zijn Zoon te zenden. Johannes 3 : 16: "*Want alzo lief heeft God de wereld gehad, dat Hij Zijn eniggeboren Zoon gegeven heeft, opdat een ieder die in Hem gelooft, niet verderve, maar het eeuwige leven hebbe*". En in Romeinen 5 : 8 staat: "*Maar God bevestigt Zijn liefde jegens ons, dat Christus voor ons gestorven is, als wij nog zondaars waren*". Met betrekking tot de Gemeente, die het Lichaam van Christus is, wordt gezegd in Efeze 5 : 2: "*En wandelt in de liefde, gelijkewijs ook Christus ons liefgehad heeft, en Zichzelf voor ons heeft overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekenden reuk*". Niets kan ons als gelovigen scheiden van die liefde van God, welke in Christus Jezus is. (Romeinen 8 : 35-39)

300, 50 en 30

De getallen, die als afmetingen worden gegeven, hebben ons eveneens veel te zeggen. De lengte was 300 ellen (circa 150 meter lang). Het getal 300 is feitelijk een verhoogde drie. Het wijst, zoals reeds eerder is gezegd, op de derde dag, de dag van de opstanding. 300 verwijst naar de geschiedenis van Gideon. Hij verloor het volk Israël van de vijand met 300 mannen; uiteraard in de kracht van de Heer. (Richteren 6 en 7) 300 komt derhalve overeen met **verlossing en overwinning**. Het getal 300 komt ook voor in Johannes 12 : 5. Een vrouw zalfde de voeten van de Here Jezus met nardus (zalfolie), ter waarde van 300 penningen. 300 komt overeen met de **Gezalfde** (= Christus). Verder duidt het getal 300 op het begrip "oordeel"; Simson ving 300 vossen, die hij met de staarten per twee aan elkaar bond en met een brandende fakkel door het staande koren van de Filistijnen liet gaan. (Richteren 15 : 4) In Susan werden 300 mannen gedood. (Esther 9 : 15) Samengevat: 300 drukt enerzijds de overwinning en verlossing door de Gezalfde (voor de gelovigen in de ark) uit. Anderzijds geeft het het oordeel door de Gezalfde voor de goddelozen weer; zij waren buiten de ark.

De breedte was 50 ellen (± 25 meter). Dit wijst op het jubeljaar, waarin bevrijding plaatsvond voor een ieder die gebonden was. (Leviticus 25 : 10) 50 komt overeen

Drie verdiepingen

De ark bestond uit drie verdiepingen. In de ark waren slechts gelovigen. In de Bijbel worden deze gelovigen in drie categorieën ingedeeld: de Gemeente (het Lichaam van Christus), gelovigen uit Israël en gelovigen uit de overige volkeren. De hoogste verdieping is een beeld van de Gemeente, die een hemelse positie heeft. (Efeze 2 : 6; Filippenzen 3 : 20) Daaronder komt de tweede verdieping, die een beeld is van Israël, dat in de toekomst het hoofd boven de volkeren zal zijn. (Deuteronomium 28 : 13) De onderste verdieping is een beeld van de gelovigen uit de overige volkeren. De ark is in alle facetten een beeld van de Here Jezus Christus en van Zijn werk. Iedereen mag in de Ark binnengaan. De genade van God wordt nog steeds aangeboden. De liefde van God roept een ieder mens op om in geloof de Deur door te gaan en in de Ark te komen, opdat hij behouden wordt. Wie de grote rijkdom van het Woord van God leert ontdekken, wordt klein en dankbaar voor zo'n overweldigende rijkdom in Christus.

Genesis 6 : 17-22

Er is redding in de ark. Wie echter niet wil buigen voor de HEERE, zal omkomen in de wateren van de vloed. De HEERE kondigt aan dat Hij een watervloed over de aarde zal brengen. De nieuwtestamentische term "zondvloed" (Matthëus 24 : 38, 39; 2 Petrus 2 : 5) is ontstaan omdat de watervloed over de zondige mensheid kwam. Het Griekse woord "kataklusmos" betekent eigenlijk "grote vloed". Met Noach heeft God Zijn verbond gesloten. Dit verbond is een heenwijzing naar het nieuwe verbond dat van kracht werd bij de opstanding van de Here Jezus Christus. Christus Jezus is de Middelaar van het nieuwe verbond. (Hebreeën 7 : 22; 8 : 6) Wij hebben als gelovigen reeds deel gekregen aan dat nieuwe en eeuwige verbond. Wij zijn dienaars van het nieuwe verbond geworden. (2 Korinthe 3 : 6)

De ark van Noach is een beeld van de Here Jezus Christus en van Zijn heilswerk. Ook voor ons is Christus de Ark. Hij is het Woord van God, (Johannes 1 : 1) door Wie wij verlossing hebben ontvangen. (Efeze 1 : 7) Door Zijn werk zijn wij verzoend geworden met God. (Romeinen 5 : 10, 11) Hij heeft de (los)prijs betaald. (1 Timótheüs 2 : 6) Wij zijn in Christus - de Ark - geplaatst. (2 Korinthe 5 : 17) Wij hebben deel gekregen aan de liefde van God in Christus Jezus. (Romeinen 8 : 35-39) Hij heeft ons uit deze tegenwoordige boze eeuw getrokken (Galaten 1 : 4) en overgeplaatst in Zijn koninkrijk. (Kolossenzen 1 : 13) Wij zijn licht in de Here geworden, omdat Hij

Wie door die Deur ingaat, zal behouden worden. De mensheid in de dagen van Noach ging niet door de deur de ark binnen en kwam om. Dit principe geldt vandaag eveneens: men moet door de Deur - Christus - binnengaan om behouden te worden. Men krijgt dan deel aan de verzoening die Hij tot stand gebracht heeft. Wie dat niet doet, komt uiteindelijk om. Er is slechts Eén weg tot de Vader: (Johannes 14 : 6) de Here Jezus Christus. Romeinen 6 : 23 verwoordt het zo: "*Want de bezoldiging (het loon) der zonde is de dood, maar de genadegift Gods is het eeuwige leven door Christus Jezus, onzen Heere*".

Beste lezer(es): Bent u behouden? Bent u door de Deur binnengegaan? Slechts door geloof in de Zoon van God, bent u verzekerd van eeuwig leven. (Johannes 3 : 36) De Heiland sprak tegen Nicodémus, de leraar in Israël, de volgende woorden in Johannes 3 : 3, 5, 7:

- 3 *Jezus antwoordde en zeide tot hem: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Tenzij dat iemand wederom geboren worde, hij kan het Koninkrijk Gods niet zien.*
- 5 *... Zo iemand niet geboren wordt uit water en Geest, hij kan in het Koninkrijk Gods niet ingaan.*
- 7 *... Gijlieden moet wederom geboren worden.*

De deur is de ingang tot de ark; de opening tot eeuwige behoudenis. Wie door die Deur binnengaat, komt in de ark en is behouden. De deur was na de zondvloed tevens de opening waardoor Noach, de zijnen en de dieren naar buiten konden. Noach kwam toen in een "nieuwe" omgeving. "In de ark zijn" is hetzelfde als "in Christus zijn". Zij drukt de nauwe verbondenheid met onze levende Heiland uit. De term "in Christus (Jezus)" komt vele malen in de brieven van Paulus voor. Bijvoorbeeld: Romeinen 3 : 24 (de verlossing, die in Christus Jezus is); Romeinen 8 : 1 (geen veroordeling voor wie in Christus Jezus is); Efeze 4 : 32 (God heeft ons in Christus vergeving geschonken). In 1 Korinthe 3 : 1 spreekt de apostel de gelovigen te Korinthe aan met "jonge kinderen in Christus". In de tweede brief aan deze Korinthiërs schrijft Paulus een geweldige waarheid, die nu voor elke gelovige geldt. 2 Korinthe 5 : 17: "*Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, ziet, het is alles nieuw geworden*".

met vrijheid. De Heilige Geest werd uitgestort op de Pinksterdag, dit is de 50-ste dag na de opstanding van Christus. 50 houdt verband met de Heilige Geest.

De hoogte was 30 ellen. Bij het getal 30 in de Bijbel wordt iets geactiveerd, in gang gezet, komt iets/iemand in beweging. De Hebreeuwse letter, die ook het getal dertig voorstelt, is de lamed. Dit woord heeft als betekenis: prikstok (voor ossen). Deze werd gebruikt om vee voort te drijven, in beweging te laten komen. Enkele voorbeelden met het getal dertig: Jozef werd onderkoning van Egypte toen hij 30 jaar was. (Genesis 41 : 46) David werd koning toen hij 30 jaar was. (2 Samuël 5 : 4). De Here Jezus begon Zijn bediening toen Hij 30 jaar oud was. (Lukas 3 : 23) Wanneer wij de drie aspecten van de afmetingen bij elkaar nemen, dan wijst het op de verlossing en de overwinning, maar ook op het oordeel. Dat alles wordt geactiveerd door de Gezalfde. Men krijgt deel aan de Heilige Geest en daarmee aan de vrijheid in Christus. (Galaten 5 : 1, 13) Die activering vindt plaats wanneer wij geloven dat de liefde van Christus voldoende is om deel te hebben aan de eeuwige zaligheid. Over deze verlossing wordt gesproken in Efeze 1 : 7: "*In Welken (in Christus Jezus) wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar den rijkdom Zijner genade,...*".

Door de getallen 300 (als letter: shien), 50 (nun) en 30 (lamed) bij elkaar te zetten, kunnen er twee Hebreeuwse woorden van worden gemaakt. Het eerste woord is "naashal", dat "uitwerpen" of "uitdrijven" betekent. (Deuteronomium 7 : 1, 22; 2 Koningen 16 : 6) De betekenis daarvan lezen we in Johannes 10 : 4: "*En wanneer hij (de goede Herder) zijn schapen uitgedreven heeft, zo gaat hij voor hen heen; en de schapen volgen hem, overmits zij zijn stem kennen*". De goede Herder is de Heer Zelf, Die de gelovigen "uitdrijft". Hij verzamelt de gelovigen uit een ongelovige mensheid. Paulus zegt dat de Heer ons getrokken heeft uit de tegenwoordige, boze eeuw (wereld) en ons heeft geplaatst in het koninkrijk van de geliefde Zoon. (vergelijk Galaten 1 : 4; Kolossenzen 1 : 13) Gelovigen zijn als het ware uit de wereld uitgedreven en in gemeenschap met Christus gekomen. Het tweede woord is "lashoon", dat "tong(en)", "taal" of "spraak" betekent (Genesis 10 : 5; Daniël 3 : 4, 7) Het wijst op de volkeren, die elk hun eigen taal hebben. De verzoening en de liefde is voor alle volkeren en talen bestemd. Alleen geloof in de Here Jezus Christus is nodig. Paulus wist zich dan ook door de liefde van Christus gedrongen om deze boodschap van de verzoening te prediken. (2 Korinthe 5)

Venster

In de ark moest een venster gemaakt worden. Het Hebreeuwse woord is "tzohar"; hetgeen echter een synoniem is van het normale woord voor venster ("chaloon"). Dit blijkt uit vergelijking met Genesis 8 : 6. Tzohar wordt meestal met "middag" vertaald. (Genesis 43 : 16; 1 Koningen 18 : 26-29) De middag is het deel van de dag waarop er het meeste licht is. Psalm 37 : 6: "*En zal uw gerechtigheid doen voortkomen als het licht, en uw recht als den middag*". "Licht" brengt ons wederom bij de Here Jezus Christus, Die hét Licht is. Toen Hij in de wereld was, was Hij het Licht der wereld. (Johannes 12 : 35, 36) We vergelijken 2 Korinthe 4 : 6: "*Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschieden heeft, om te geven verlichting der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus*". De mens is van nature één en al duisternis. Zodra een mens tot geloof komt, wordt hij wedergeboren en komt het Licht in zijn hart. Hij is licht geworden in de Here Jezus Christus. Daarna mag hij wandelen als een kind van het licht. (Efeze 5 : 8) Als we in het licht wandelen, hebben we gemeenschap met Christus en met elkaar. (1 Johannes 1 : 6, 7) Het venster is de opening, waardoor het licht naar binnen kan komen. Met andere woorden: Laten wij ons open stellen voor het Woord van God, dat Licht is. (Psalm 119 : 105)

Het venster is tevens een opening, waardoor men naar buiten kan komen. De raaf en de duif werden via het venster uit de ark gelaten. (Genesis 8 : 6-9) In dat geval wijst het venster op bevrijding. Zo werd de apostel Paulus via een venster uit Damaskus bevrijd. (2 Korinthe 11 : 33) De twee verspieders ontkwamen uit Jericho (Jozua 2 : 15, 18, 21) en ook David vluchtte eens door het venster voor Saul, waarbij hij door Michal geholpen werd. (1 Samuël 19 : 12) Wij hebben als gelovigen deel gekregen aan de bevrijding die in Christus is. Galaten 5 : 1: "*Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen*".

Deur

In de ark was ook een deur gemaakt. Deze deur is ongetwijfeld een beeld van de Here Jezus Christus. Johannes 10 : 7, 9:

- 7 *Jezus dan zeide wederom tot hen: Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Ik ben de Deur der schapen.*
- 9 *Ik ben de Deur; indien iemand door Mij ingaat, die zal behouden worden; en hij zal ingaan en uitgaan, en weide vinden.*

